

Divadelní rozehrávky 4
Ročník 2023
Pavel Stříž

Směrem k autorovi...

Hezký den, pokud to uznáte za vhodné, případně že si to zasloužím, můžete mě podpořit přímo jistou (symbolickou) částkou. Bankovní účet je v tiráži. Pomůže to v mé autorské tvorbě a velmi mne to potěší.

Potěší i zpětná vazba. Co se líbilo či nelíbilo, zaslané objevené chyby či překlepy ap. Pohledníci, dopis či e-mail uvítám. Poštovní adresa nakladatele je zmíněna na webovém serveru, e-maily na nakladatele i na mě jsou zmíněny v tiráži. Jsem divadelník, potěší mne tedy i zpráva, že jste se do toho či onoho textu směle vrhli, fotky z případných zkoušek, záznam z představení a tak. Dle možností mohu dorazit osobně, na dálku poradit či vysvětlit napsaný text, pokud mi to paměť dovolí.

Už dále nebudu zdržovat, zde je kniha divadelních rozehrávek, v běžné řeči známé jako jednoaktovky!

Pavel Stríž, autor

Nakladatelství Martin Stríž

www.striz.cz

978-80-88425-02-1

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Hajzl	5
2. Herecká hra	11
3. Hodný strejda spočítá	16
4. Ladík	23
5. Miluška	30
6. Pohovor	34
7. Rozhlas	39
8. Škoda už jede	44
9. Úklid	51
10. Záchrana	55

0. Předmluva autora

Drahé divadelnice, drazí divadelníci,

na této knížečce jsem začal pracovat v pondělí 7. června 2021 od 19:05 hodin, konec není znám, práce na knize totiž nikdy nekončí. 1. vydání je jen taková jistá premiéra, pak následuje nespočet repríz, nejcennější obvykle bývá až derniéra, jinými slovy vydání poslední.

Když už jsem to nakouzl, tak dodatek pro zájemce. Jádru knížečky jsem dokončil v pátek 11. června 2021 v 20:30 hodin, a bylo to mých autorsky nejplodnějších pět dní. Ke konci jsem měl pocit, že jsem se přilepil k posteli, kde jsem psal a spal. U předchozích knížeček jsem se rozepsal, to nejspíš pomohlo, ale možná to bylo příchodem letních hork, kdy mozek (ne)funguje trochu jinak než běžně. O víkendu toho týdne jsem už „jen“ čistil a ladil. Zbytek času před vydáním bylo zanášení korektur a tyto dokončující práce.

Ze starých nápadů vznikla rozehrávka Herecká hra, ale původní nápad byl jiný, tedy měl to být dialog manželů, kdy manželka/herečka odpovídá replikami z her jako protiargumentaci našťavanému manželovi. To bylo nad mé síly. I přesto jsem něco zkusil napsat, neb píši rozehrávky, ať je rozptýl a záprah her co největší. Ostatní nápady mně naskakovaly během tohoto „svatého týdne“ na turistických výšlapech.

Tento ročník 2023 vydaný již v roce 2021 je autorský vtípek, že lze čas dohnat a předběhnout, ale i zastavit a jít pozpátku. Není k tomu potřeba ohýbat časoprostor ani kvantová fyzika. Stačí překlep sazeče v cifře.

Děkuji čtenářům za postřehy před vydáním (sestra Hana Hůlková z Moravského Písku, bratr Martin Stříž z Bučovic a divadelní spolubojovník Radek Vicherek ze Zlína). Díky Vám, byla to fuška!

Užijte si knížečku a já se jdu zkusit odlepit od postele!

Pavel Stříž

Ve Světový den turistiky, 27. září 2021, Ždánice

1. Hajzl

- 1 *{Věnováno všem statečným opravářům (nejen elektra). – Zlobí záchod, protéká. Probudí to nájemníka na byt v bytovce a ten to jde řešit. Zvuky kapání, přechod do slov záchodu.}*
- 2 **Hajzl:** Kap. – Kap. – Kap, kap. – Kap. –
- 3 **Opravář:** Co? – Co to je za zvuk? – To se sousedi zbláznili? – Vždyť jsou tři hodiny ráno. *{Chodí po kuchyni.}*
- 4 **Hajzl:** Kap! – Kap!
- 5 **Opravář:** Já chci jít ráno na výlet, ale ne zas tak brzy.
- 6 **Hajzl:** Čůrááám.
- 7 **Opravář:** To je strašný zvuk! To je, jako, jako kdybych si ulevoval.
- 8 **Hajzl:** Kap. – Crrr. – Kap.
- 9 **Opravář:** Odkud ty zvuky jdou? To není od sousedů...
- 10 **Hajzl:** Cik. – Cik.
- 11 **Opravář:** To jde odsud, sakra, to dělá můj záchod.
- 12 **Hajzl:** Bingo, příteli.
- 13 **Opravář:** Ale co teď? Vždyť tam je voda a kanál a mikroby. To mě může zabít. – Co teď? Co mám dělat? – Zavolám někomu. Mamince? Tatínkovi? Bratrovi? Sestře? *{Zamyslí se.}* Ale komu bych volal. Vždyť všichni spí. – Mrknu na nějaká videjka, to přece musí mít nějaké řešení. – To bude jednoduchá matematická úloha, ty mají vždy nějaké řešení, a někdy i víc, a někdy žádné. Uvidíme. – Áha, takže zlobí napouštěcí nebo vypouštěcí nebo oba záchodové ventily. – No tak to je jasné, to mám hned opravené. *{Zamyslí se.}* Moment, moment, ale jak se to dělá? Jak se do té věci leze?
- 14 **Hajzl:** Příteli, takto si zničíš porcelánové víko.
- 15 **Opravář:** Už, už to bude! – Ne, to nejde, to je nějaké zaseklé. – YouTube, zachraň mě! – Áha, to se musí zmáčknout tady ten čudl a pak vykrotit, tak to řeknu hned! – Oddělám čudl, oddělám víko. – Áha, tady ten porcelán trochu, ale opravdu jen trochu, praskl.

- 16 **Hajzl:** Já ti to říkal.
- 17 **Opravář:** To přežiješ, hajzlíku! – A příště budu vědět. – Oj, oj, to je hnus, co to je? *{Vidí hnědý obsah nádržky, vodní kámen si tam lebedí též.}* – Co s tím? Toho já se nedotknu! – YouTube! – Áha, začít čistit. Tak zalít horkou vodou a octem, to snad zvládnou, ne? *{Provede.}*
- 18 **Hajzl:** To je změna, to je lahoda. *{Čistí se.}*
- 19 **Opravář:** Ocet nechat působit... Působí. – No, a je to! *{Dá víko zpět, přišroubuje čudl.}* Jdu spát, na tohle bylo moc brzy ráno. Zítra musím dokoupit ocet... *{Odchází do postele.}*
- 20 **Hajzl:** To bylo takové pošimrání, řekl bych. – Kap, kap!
- 21 **Opravář:** *{Ulehne a slyší to.}* Teď jsem si lehl! – Co je zas? To nemohl být klid až do rána? – Co je s tou věcí? Vždyť je pročištěná.
- 22 **Hajzl:** Příteli, takto se ventily nečistí.
- 23 **Opravář:** YouTube, máme problém! – Áha, tak vytáhnout odvodní ventily, nejlépe nerozdělávat a vyčistit kartáčkem na zuby a šroubovákem. – Mám já šroubovák? – No, dobře, dobře, zkusím to. *{Oddělá znovu víko, ale už zkušeně.}* To by bylo. – No jo, ale jak se tato věc vytahuje? *{Tlačí směrem k sobě a od sebe.}* – Takto to nejde. – Vzdávám se, YouTube, porad. – Áha, vyšroubovat, tak řeknu hned. *{Vyšroubuje vypouštěcí ventil, ale nevypne vodu, takže napouštěcí ventil se rozběhne.}*
- 24 **Hajzl:** No tolik srandy jsem nezažil ani nepamatuji!
- 25 **Opravář:** Co to? Oni mě tu chtějí vytopit. – Co mám dělat? – Čtu, čtu: A nezapomeňte předtím zavřít přívod vody. – Proč to říkají na konci videa? – A jak to se dělá? Jo, jasné, páčka, všude tu jsou jen páčky. *{Zastaví přívod teplé vody.}* To nefunguje! – Moment, tady je ještě nějaká páčka. *{Zastaví přívod studené vody, napouštění ustane.}* Jsem si málem cvrnkl do kalhot, vytopil sousedy a umřel u toho. – A vůbec, proč je tu tolik páček? *{Tři: studená a teplá voda a toaleta zvlášť.}* No nic, to je jedno. – *{Začne rozšroubovávat vypouštěcí ventil.}*

- 26 **Hajzl:** Tohle nedopadne dobře, jestli mu to spadne na zem...
{*Pád.*} Pozdě! {*Vypouštěcí ventil se mu rozloží.*}
- 27 **Opravář:** Ne, jen tohle ne, co se to děje? – No nic, jdu čistit, to musí počkat. {*Vezme si aktuálně používaný kartáček na zuby a čistí, leští a brousí. Najde šroubovák a jemně i hrubě likviduje vodní kámen.*} Že toho tady ale je! Nu, už to začíná dostávat barvu!
- 28 **Hajzl:** No to hledím. Ale stejně si myslím, že tohle už nikdy nesloží dohromady.
- 29 **Opravář:** Vezmu si k tomu čelovku a dám to dokupy. {*Obleče se do opravářského oblečení, plná výbava. Superman!*}
- 30 **Hajzl:** Já nevěřím svým očím. To je úplně jinej člověk než ten pyžamový pán.
- 31 **Opravář:** YouTube: Jak to dočistit? {*Vyčistí.*} YouTube: Jak to složit? {*Skládá to.*} YouTube: Kam tuto část? YouTube: Kam tuhle? YouTube: Co je tady tohle! –
- 32 **Hajzl:** Já tu mám předdopolední divadelní představení. Paráda! {*Tleská mu.*} Že je můj pán tak šikovný, to jsem nikdy nevěděl. Většinou na co sáhne, to zničí.
- 33 **Opravář:** A teď už já sám, nezlob se, YouTube!
- 34 **Hajzl:** {*S nadšením.*} On to dá, on to dá!
- 35 **Opravář:** Vyčistit tento ventil a vyčistit stěny a vyčistit dno. – Teď dát tento ventil zpátky. – Zašroubovat! – Áno a já vím: pustit zpátky vodu.
- 36 **Hajzl:** {*Skanduje.*} Modrý, modrý!
- 37 **Opravář:** Červený nebo modrý kohoutek?
- 38 **Hajzl:** {*Fandí mu.*} Modrý. Dej modrý, prosím, prosím, dej modrý. Modrá je dobrá.
- 39 **Opravář:** Zapnu všechny!
- 40 **Hajzl:** Jó! To bude taky fungovat! Jó, vyhráli jsme!
- 41 {*Napouští se voda. Zkusí spláchnutí. Funguje. Napustí se znovu voda.*}
- 42 {*Beze slov tam poskakuje radostí, tančí se šroubovákem apod. Jako kdyby vyhrál bingo či loterii.*}

- 43 **Opravář:** Všechno to zas funguje! Já jsem tak dobrej! *{Naparuje se.}* A udělal jsem to sám! – A jak se to tu všechno blýská! Pít by se z toho dalo. – *{Ochutná vodu prstem. Cáká do vody dlaní. Voda šplíchá. Šeptem.}* Pššt, pššt, ať nevzbudím sousedy. *{Odvážně. Dá hlavu do nádržky a hledí na vodní hladinu.}* Hladino, hladino, kdo je na světě nejšikovnější? – *{Vytáhne hlavu. Samolíbě.}* Ne, ne, neříkej mi to. – Já to vím! – Já! – Když se člověk nepochváíl sám, nikdo to za něj neudělá!
- 44 **Hajzl:** No já ti nevím. Jeden vyčištěný záchod a jak mu stoupla sláva do hlavy! – To jsme tu ještě neměli, takový případ!
- 45 **Opravář:** *{Pohazuje si náradím, ubrousky a ručníky, tedy vším, co potřeboval. Píská si. Vychází sluníčko.}* A já abych si šel zpátky lehnout. – Dobře, moc dobře se mi bude spát.
- 46 **Hajzl:** Kap. – Kap. – Kapy, kapy, kapy. *{Jede v rytmu nějaké písničky.}*
- 47 **Opravář:** *{Vytočený.}* Že ten hajzl vezmu kladivem?
- 48 **Hajzl:** Ale já za to přece nemůžu! Já tu jen tak obsluhuji celé to totok tady onde tohle. – *{Bojí se.}* Kap. – Kap. – Kap. –
- 49 **Opravář:** Já chci spát! Už to mělo fungovat, jaktože to nefunguje? – Těsnění jsem kontroloval, bylo jako nové. Vše funguje, přívod, odvod, mezivod, svody i odvody. – Tak co se tomu mému hajzlu nelíbí? – Hajzle, jsi normální hajzl!
- 50 **Hajzl:** No dovolte! *{Rezolutně.}* Jaký pán, takový sluha! Já dělám jen do výše své vodní hladiny.
- 51 **Opravář:** To musí mít nějaké vysvětlení! – YouTube: Co je špatně? – YouTube? YouTube! – YouTube neví! A kdo jiný to má vědět? Já snad?
- 52 **Hajzl:** Kap, kap.
- 53 **Opravář:** Ta voda se nevypařuje, ona se musí odsud *{Ukazuje na nádržku.}* po sem *{Ukazuje na záchodovou mísu.}* dostat, ale jak? To je otázka za milión. Amerických dolarů, nebo evropských eur, nebo britských liber. – Vyberte si.
- 54 **Hajzl:** Já bych řekl, že jsi něco zvorál. Jsi sice opravář, ale jen takový, řekl bych, amatér.

- 55 **Opravář:** Copak jsem blbec?
- 56 **Hajzl:** Já to neřekl! – Já to nebyl. – Asi někdo od sousedů si to dovolil vyslovit.
- 57 **Opravář:** Já ty ventily vyměním, celej ten hajzl vyměním!
- 58 **Hajzl:** Cože? Jakže? Já ale za nic nemůžu, to je rukama. – Někde se stala chyba! Já to skutečně nejsem.
- 59 **Opravář:** *{Uklidní se, zhluboka dýchá, medituje. Studuje to.}* Pokud tady neprobíhá teleportace vody, tak se tam fyzicky musí nějak dostat. *{Čelovkou zkoumá celý záchod, zevnějšku a pak zevnitř.}* To není možné, není tu žádná díra, prasklina ani nic jiného.
- 60 **Hajzl:** Nerad to říkám, příteli, ale: kap, kap.
- 61 **Opravář:** Šrouby nepropouští vodu. Voda nepřitéká. Ta vodní hladina je vysoká, vody je potřeba mít dost. – Moment, moment. Co se děje, když je v míse té vody moc, tím myslím: moc, moc! – Tady bude nějaké jištění. – Jistě, pak se ta voda dostává pryč tady tou trubičkou. *{Vezme si lupu navíc k čelovce. Zkoumá to.}* Ta hladina je na úrovni té trubičky, á, á, á, už to vidím. Tady, tady viděno zezadu dopředu, zvrchu dolů, teče voda, je to tam mokré. – Vidím tam mokrou cestičku. To ale stačí na to, aby se postupně voda dostala do kolena a pak do mísy. – No jo, ale jak to vyřešit?
- 62 **Hajzl:** To je neřešitelný hlavolam. Záhada za všechny prachy.
- 63 **Opravář:** Stačilo by snížit tu hladinu. YouTube, ty to musíš vědět! – Ví! – Dobře, tady tím šroubem šteluji napouštěcí ventil. Fajn, fajn, fajn, ale jak je možné, že tam ta voda teče? *{Vezme si navíc obří lupu.}* Áha, už to vidím, tady v tom kloubu je dočista malá špína, vodní kamínek, ale tak malý, zasekl se tam. A přes něj se ta voda valí. Měl jsem tu doma splav, kdo by to byl řekl? *{Čistí.}* Tak to vyčistíme a uvidíme. *{Spláchne záchod.}*
- 64 **Hajzl:** Příteli, já ti nevím. To byla i na tebe dost šílená teorie. Jestli tam něco bylo, tak to bylo tak malé, že jsem to ani já neviděl.
- 65 **Opravář:** Jestli to ještě kápne, tak skáčí z okna.

- 66 **Hajzl:** Kap, kap. – Cha, cha, dělám si srandu. – No, moment, ono to fakt nekape. – Většinou za všechno může napouštěcí ventil, nikoli vypouštěcí. Těsnění nebo membrána, to jsou ti lotři. Než voda nateče na maximum a dostane se přes přepad, tak si toho mezi spláchnutími nemůžeš ani všimnout. Teď to kapat nemůže, nenateklo ještě dost vody.
- 67 **Opravář:** Kap, zlotřilý záchode! Jen si kap!
- 68 **Hajzl:** Kapal bych, kapal, ale málo. – Příteli, kde nic není, ani smrt nebere. O vodě to platí též. Ani živou, ani mrtvou, ani žádnou jinou vodu tu nemám. Řeknu to jasně a stručně: nemám zatím dost vody! Nebylo by čím hasit ani čím škádlit pana amatéra opraváře. – Není čím kapat! Mám tady z toho poušť! Prozatím, počkej si na večer!
- 69 **Opravář:** Kap, ty divochu! Jen si vesele kap! – Vidíte to? Vidíte to? Já jsem to dokázal! *{Vyskočí a spadne na záchod. Ten se urve, vyrve trubky a začíná potopa.}*
- 70 **Hajzl:** *{Radost.}* Tobogán! U sousedů jsem ještě nebyl, jedeme! Sousedi, za chvíli jsem u vás!
- 71 **Opravář:** Zavřít vodu! Zavřít vodu! *{Snaží se zavřít přívody vody. Zůstanou mu trubky a páky v ruce. Voda stříká dál.}* – To je spoušť! No to je nadělení! Pacienta jsem opravil, ale on stejně umřel. Hajzlík je kaput, mrtvý, dead. Totálka, havárka! *{Zklamán a zničen tou zkázkou. Sedne si tam a zoufá si.}*
- 72 **Hajzl:** Jupíí, máme tady vodní atrakci! Děti, přijďte, povozím vás! Je to všechno zadarmo! Jupíí! – Příteli, hlavu vzhůru, takových hajzlů ještě bude. Jednou nad nimi vyhraješ, jednou oni vyhrají nad tebou. To je život, něco opravit a napravit jde, něco nikoliv. – Pojďte, povozím vás. Je to tu teď boží! Jupíí! –
- 73 *{Symbolické cáchání se ve vodě. Jízda na tobogánu, potápění se, stříkání pistolemi, dělání bublin ap.}*

2. Herecká hra

- 1 *{Z reality do divadla a možná i zpět.}*
- 2 *{Dvě herečky čekají na konkurzu, nudí se. Z nudy si začnou hrát a snaží se navzájem dostat na divadelní texty. Snaží se postupně vytahovat těžké věci a vyhrát jedna nad druhou, v závěru typický ženský boj o místo královny.}*
- 3 *{Sedí.}*
- 4 **Marie:** Bože můj! – Tohle je věčnost! Tohle je peklo, tohle čekání.
- 5 **Jana:** Tady ty konkurzy na velké role, to je tak nelidské. – Jsme schopné to zahrát všechny. Ať si hodí kostkou.
- 6 *{Z nudy se začnou protahovat. Zkrášlování se, kontrolování se.}*
- 7 **Marie:** Oni nás tady nechávají čekat snad schválně.
- 8 **Jana:** Je tam Zdenka, asi se jim chce předvést.
- 9 **Marie:** Spíš jim ukázat...
- 10 *{Nadhodí prsa. Obě smích. Pokračují v protahování. Zkouší se, která je pružnější.}*
- 11 *{Zahřívání hlasivek. Věty si opakují, první hlasitě, další tišeji. Sledují se, poslouchají se a kontrolují. Stupňují náročnost.}*
- 12 **Jana:** Mimimi...
- 13 **Marie:** Brrrrr...
- 14 **Jana:** Pudl prdl pudr.
- 15 **Marie:** Královna Klára na klavír hrála.
- 16 **Jana:** Kotě v bytě hbitě motá nitě.
- 17 **Marie:** Řevnivý řezník řezal dceři rázně řezy.
- 18 **Jana:** Zkondenzovaný koncentrát zkompromitoval koncertanta.
- 19 **Marie:** Pštros s pštrosicí a pštrosáčaty šli do pštrosačárny.
- 20 **Jana:** Rozprostovlasatila-li se dcera Semiramidina, nebo nerozprostovlasatila-li se dcera Semiramidina?
- 21 **Marie:** Podkopeme my ten Popokatepetl tunelem nebo nepodkopeme Popokatepetl tunelem?

- 22 *{Gesto Pat a Mat: dobře uděláno ap.}*
- 23 *{Začnou si z nudy předříkávat slova a repliky z různých divadelních her. Mluví, pak i dle možností předehrávají, přehrávají, hrají věrohodně.}*
- 24 **Jana:** Poštáá.
- 25 **Marie:** *{Žívne.}* František Ringo Čech, Dívčí válka. – To bude průser! – Nebo pochvala!
- 26 **Jana:** *{Nuda!}* Václav Havel a Karel Brynda, Život před sebou. – Vy ráčíte být... také duše stěhovavá?
- 27 **Marie:** *{Zaujme ji to. Stupňují obtížnost i na sebe bič, jak to zahrát.}* Voskovec a Werich, Caesar. – Před chvílí nám dovezli chlapíka s uříznutým ukazováčkem a palcem na noze a právě teď mu ty prsty přišívají.
- 28 **Jana:** *{Ožije z nudy.}* Hmmm, Florian Zeller, Otec. – Ale já se koupat nebudu, už jsem se koupal ráno, než jsme jeli. A šulína jsem si umyl i mýdlem. Že jo, mami?
- 29 **Marie:** To je Martin Wolf, Urologie. – Vy máte pole a my máme roupy. S vámi to pole vorá a s námi ty roupy šijou. *{Jana zatím neví.}* Tak se, jasnosti, nemračte.
- 30 **Jana:** Už vím, vím, Josef Topol, Konec masopustu. – No, znáš to, někdy je potřeba trochu vyvětrat kostru.
- 31 **Marie:** Mluv tiše, nebo nás uslyší máma a my nejdeme zrovna na čas. – Jiří Pytela, Růžový Hubert. –
- 32 *{Dají si high five. Dobře odvedená práce.}*
- 33 *{Jde do tuhého. Divadelní přestřelka, chceme-li divadelní ping pong. V tempu, zrychlují. Dvě stojící čertice proti sobě. Boj o roli. Krouží kolem sebe, kdo dřív koho sežere, či zdolá.}*
- 34 **Marie:** Ó, Fauste, Fauste neblahý, – ó, zanech další rozvahy! – Do školy kouzel rychle spěš, – moci a zlata nabudeš!
- 35 **Jana:** Ví! Arnošt Kraus a Jaroslav Vrchlický, Johannes Doktor Faust. – Pamatuju si na mapu Svaté země. Barevnou. Moc hezká. S bleděmodrým Mrtvým mořem. Jak jsem se na něj podíval, dostal jsem žízeň. Sem si vyrazíme na líbánky, říkal jsem si. Zaplavat si. Prožít naše štěstí.

- 36 **Marie:** Samuel Beckett, Čekání na Godota.
- 37 **Jana:** A překlad?
- 38 **Marie:** – Překlad Jiří Kolář. – Mor na ně. Mají dlouhé drápy. Byl to čert a čertice. Já vám povím, jak je rozeznáte. Všichni čerti mají rohy a všechny čertice mají rozeklaná kopyta.
- 39 **Jana:** Á! – Christopher Marlowe, Doktor Faustus, – překlad Stanislav Stuna. – Svádíš to na starýho, a zatím je to tvoje práce. Už dávno se cukruješ s tím svým cukrouškem, s Marinkou.
- 40 **Marie:** Lev Nikolajevič Tolstoj, Vláda tmy, překlad Alena Morávková. – Nerozčilujte se! Chytím toho kozla a vrazím mu takovou, že na to do smrti nezapomene!
- 41 **Jana:** Tennessee Williams, Tetovaná růže, – překlad Stanislav Budín. – Konej svou povinnost a hleď si svého. Vždycky zdrav sousedy. Nikdy, nikdy nezapomeň na svou rodinu, neboť rodina je skála, základ a jádro!
- 42 **Marie:** Harold Pinter, Narozeniny, překlad Milan Lukeš. – Přivázali mě ke stolu, obličejem nahoru. Jindy jsem měla hlavu v kýblu s chcankama. Když přišel doktor, byli hodnější.
- 43 **Jana:** Ariel Dorfman, Smrt a dívka, překlad Ota Ornest. – Odmaturoval jsem na tři trojky. Mizerný výsledek, který mé rodiče velmi zklamal. Mohla za to čistě jen má lenost a nezájem.
- 44 **Marie:** Peter Morgan, Audience u královny, překlad Zuzana Josková. – Ani to neznáte? Co já vás všechno ještě musím učit?
- 45 **Jana:** Jeff Baron, Návštěvy u pana Greena, překlad Benjamin Kuras. – Mám tady jednoduchý úkol. Ale velmi důležitý úkol. – Potřebuji vyjádření – od každého, kdo může psát.
- 46 **Marie:** Vladimír Gubarev, Sarkofág, překlad Libor Dvořák. – Ráno jsme otvírali oči zároveň, mysleli jsme současně na tytéž věci. Dokončilaš vždycky myšlenku, která se zrodila v mé hlavě.
- 47 **Jana:** Eugène Ionesco, Král umírá, překlad Milena a Josef Tomáškoví. – Na ten okamžik jsem čekal. – Zda bych svolil

- přijmout dítě. – Znovu ho vidím na kolenou, s rukama opřenýma o zem, jak na mne upírá své šilené oči.
- 48 **Marie:** Samuel Beckett, Konec hry, překlad Jiří Kolář. – Ale to na mé situaci nic nemění. Mám tu smůlu, že se mi zjevuje král Šalomoun. V oblasti vědy není nic pohoršlivějšího než zázrak.
- 49 **Jana:** Friedrich Dürrenmat, Fyzikové, překlad Bohumil Černík. – Ach, nech mě, Arsaku, alespoň vydechnout. Věř, že jsem nečekal tak nedozírnou změnu: Titus mi navrácí nejpůvabnější ženu!
- 50 **Marie:** Jean Racine, Berenika, překlad Petr Kopta.
- 51 **Jana:** A ještě?
- 52 **Marie:** A Jindřich Pokorný. – Mám dojem, že jste to dost dobře nepochopil. Pokoušíme se o hypotézu, v níž já odpovídám za něho na otázky, které mi kladete vy.
- 53 **Jana:** Tomáš Straussler alias Tom Stoppard, Rosencrantz a Guildenstern jsou mrtvi, – překlad Jaroslav Kořán. –
- 54 **Marie:** Jako jo! Masakr!
- 55 **Jana:** Takový den, tak ošklivý, a tak krásný spolu ještě jsem neviděl.
- 56 **Marie:** William Shakespeare, Makbet, – staročeský překlad od...
- 57 **Jana:** Pojď, holka, pojď! Ty to dáš!
- 58 **Marie:** Karel – Václav – Hynek – Thám. – První generace Shakespearových překladů ze sedmi.
- 59 **Jana:** Dobře ty!
- 60 *{Zatleskají si. Znavené, udýchané. Leží vyčerpáním. Spolupráce obou, partnerské výzvy.}*
- 61 **Marie:** – Ty máš psa? *{Nabídka z mnoha her.}*
- 62 **Jana:** *{Chvíli váhá, přemýšlí. Vybere hru.}* Ne, ale jestli mě naštvěš, tak ho koupím.
- 63 **Marie:** *{Teď přemýšlí ona, z čeho to je.}* Na někoho, kdo neumí říct ne, ti to jde docela dobře!

- 64 **Jana:** Jedna jediná zmínka o našem manželství a letíš! – Éric Assous, Údržbář. – *{Chystá odvetu. Soubojový dialog.}* Zda víš, že takto mluvíš k vladaři?
- 65 **Marie:** *{Skoro okamžitě se chytne.}* Víím; zachránil jsi město radou mou!
- 66 **Jana:** Jsi moudrý věštěc, ale křivdíš rád.
- 67 **Marie:** Mám prozradit, co tajím v srdci svém?
- 68 **Jana:** Jen prozrad, ale nemluv pro zisk jen!
- 69 **Marie:** Ba pro tvůj zisk už asi nikoli!
- 70 **Jana:** Mou mysl nezakoupíš, tím buď jist!
- 71 **Marie:** Nuž dobře!
- 72 *{Hlas z reproduktoru: Paní Marie, paní Jano,...}*
- 73 **Marie:** *{Ustává v replice.}* Věz, že mnoha...
- 74 *{Hlas z reproduktoru: ...omlouváme se, ale můžete jít domů. Hlavní role je právě obsazena. Snad někdy příště. Na shledanou a děkujeme za váš zájem!}*
- 75 **Jana:** Škoda toho Sofokla, škoda Antigony! *{Balí se. Pohřební nálada.}*
- 76 **Marie:** Nyní propustíš, Pane, služebníka svého v pokoji, neboť uzřely oči mé –
- 77 *{Obě: uzřely – spasení tvé skrze lásku, a život nezahyne! Nezahyne! Nezahyne! –}*
- 78 **Jana:** Karel Čapek je mrtev,
- 79 **Marie:** Rossumovi univerzální roboti jsou mrtvi.
- 80 *{Zklamaně odcházejí z konkurzu.}*

3. Hodný strejda spočítá

- 1 *{Věnováno neteřím. Jedna tím právě žije, druhou mladší to teprve čeká. – Ze života středoškoláků. V pozadí vzpomínka na korona virus z roku 2021. Druhačka středoškolačka žádá strejdu o pomoc s výpočty. Nerozumí tomu, on nemá čas. Přemlouvání, pokusy a diskuze kolem toho. Komunikace přes Facebook a pak volání si mobilem.}*
- 2 **Terka:** Strejdo, jsi tam?
- 3 **Strejda:** *{Hraje karetní hru Spider.}* Copak?
- 4 **Terka:** Mám tu nějaké příklady z fyziky, jestli máš čas.
- 5 **Strejda:** Jsem docela vytížený.
- 6 **Terka:** Ono to mělo být hotové už v úterý, tak je to asi jedno, je už sobota. I tak to zkusím!
- 7 **Strejda:** Tak to bychom měli vyřešené. Bude koule.
- 8 **Terka:** No jo, jenže já chci mít samé jedničky a tohle je poslední úkol, který mi v on-line výuce chybí. Fyzika se stala můj nejméně oblíbený předmět, tohle se nedá naučit. *{Přemlouvá.}* Strejdó!
- 9 **Strejda:** Jestli mi pošleš příklady z něčeho jako astrofyzika či kvantová teorie polí, tak ti neposloužím. To se nezlob.
- 10 **Terka:** Co to je? To nemáme, tedy ne, to ne. Prý je to nějaká elektřina či co. Já nevím, já už se učím magnetismus, elektřinu jsem přeskočila, to vypadalo, že mě bavit nebude nikdy. – Strejdó, prosím!
- 11 **Strejda:** Pošli, mrknu. *{Pošle mu schémata.}* Jednoduchý obvod se žárovkou a jednoduchý větvený obvod se dvěma žárovkami. Co já s tím?
- 12 **Terka:** Já nevím! Spočítat to? Nějak něco? Prý to nemám měřit, ale udělat jen teoreticky.
- 13 **Strejda:** Kirchhoffovy zákony na to vem!
- 14 **Terka:** Strejdo?
- 15 **Strejda:** Co ještě?

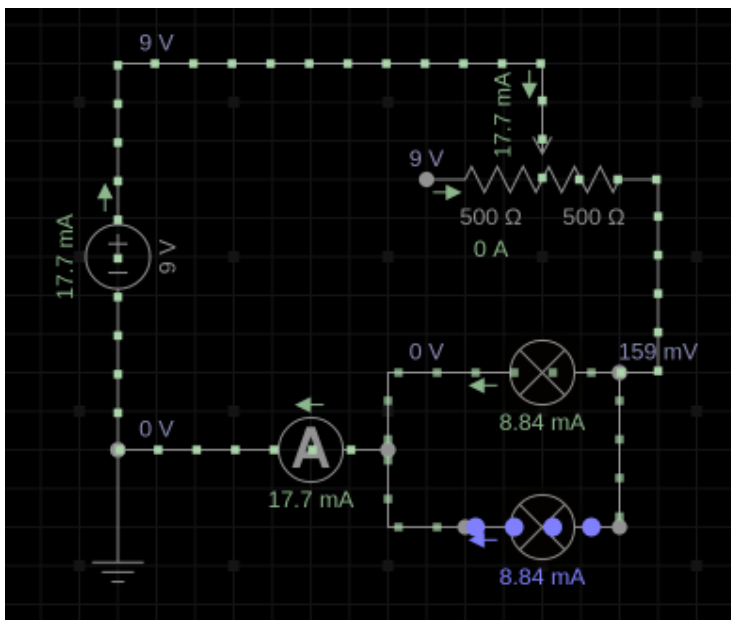
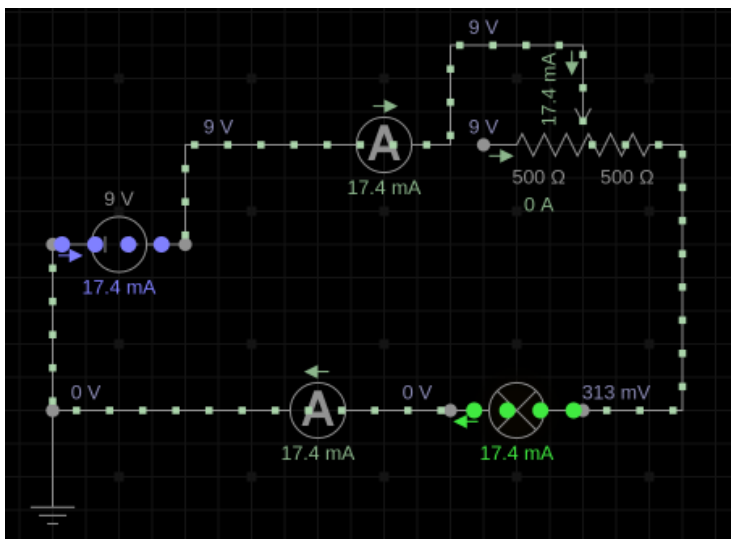
- 16 **Terka:** Já nevím a oni kluci i holky čekají, že to někdo spočítá. Já s tím nehnu! – Strejdó!
- 17 **Strejda:** Ach jo, já tady zavřu ten svůj výzkum *{Zavře okno karetní hry.}* a podívám se na to.
- 18 **Terka:** Bezvadné! Zatím ahoj.
- 19 **Strejda:** No nazdar! –
- 20 Proč mě takovýma věcmi otravuje? Vždyť to není ani třífáze, není to ani jednofáze se stmívačem či něco. – No, tak dobře, dáme tam nějakou 9V baterii a žárovičky. Teoreticky. A spočítáme to. Jen teoreticky! –
- 21 Tedy já nic počítat nebudu, nebudu otravovat starého pana Kirchhoffa. Ještě by se v hrobě převracel, že jsem jeho zákony zapomněl. – Něčím se to nasimuluje a bude to. – Co tu máme? – V žádném komerčním SimuLinku to dělat nebudu. –
- 22 KiCAD? To zní lépe. – No jo, ale kde a jak se tu ty výpočty dělají? – No jako moment, já nevím, tady nastavím zdroj, ale jak sem dostanu schéma? A když mám schéma, jak tam nastavím charakteristiky součástek? – Nechci LCD displej, ne, nechci TFT displej, chci normální žárovičku! – Aha, aha, nikoliv klíčové slovo light, ale lamp. – Ach jo! Copak musí být vše dělané přes Arduino? Nejde to...
- 23 **Terka:** Strejdo?
- 24 **Strejda:** No?
- 25 **Terka:** Už to máš? Holky už to chtěou.
- 26 **Strejda:** Já se k tomu ještě nedostal, musel jsem poobědvat.
- 27 **Terka:** Aha, tak jo. Písnu ti pak.
- 28 **Strejda:** *{Pozpěvuje si, skupina Chinaski, album Na na na a jiné popjevky, píseň Miroslav.}* Kluci to taky chtěj. Holky to taky chtěj. Musej to prostě mít... –
- 29 *{Konec srandy. Zvážní, bádá.}* Teď ale vážně! Není něco na YouTube? Na Vimeu? Na Twitchi? – Nepřednášel o tom někdo někdy? – Já nemám čas se to učit. – Dobře, a nemáme nějaké simulátory na webu? Ne moc staré, ale ani ne moc nové. Něco základního, něco pro blbečky. – Á, tady je něco: Cír-

- cuitLab tečka com! – Ta malá písmenka jsou na nic. A kde jsou nějaké ukázky od jiných uživatelů? To je tak neužitečný a nepoužitelný program! Tady to člověk klikne a nic, a když něco, tak jak ty členy spojím? Bože můj, to zas vymýšlel úplnej hňup. To není pro blbečky, to je od blbečka! –
- 30 **Terka:** Strejdo? Jak ti to jde? Ony jsou holky už jako dost nervózní, a už to chtěou i kluci. Chtějí to mít vyřešené!
- 31 **Strejda:** No! *{Pro sebe.}* Já to taky chcu mít vyřešené.
- 32 **Terka:** Píšu nevhod? Já myslela, že to pro tebe bude brnkačka. Když fušuješ do té elektřiny.
- 33 **Strejda:** Já jsem musel jít nakoupit, pak ti zavolám!
- 34 **Terka:** A napíšeš mi k tomu návod?
- 35 **Strejda:** *{Věta pro sebe.}* Ještě to tak! – Já se na to tedy povídám. Dám ti vědět. Postup ti napíši či nadiktuji.
- 36 **Terka:** Dobře, tak jo, jsi nejhodnější strejda.
- 37 **Strejda:** Tohle okno zavírám, takovej blbej program. Nemáme tam něco jiného? Hele, tady je něco, to vypadá jako pro úplné blbečky. Everycircuit tečka com. Appka, zkusme to. – Jak registrace? Tak jo, něco tam nabušme, ale rychle, už to chci mít hotové, karty čekají. – Nic platit nebudu, heslo klasika: abcHonzaJdedef, jaké jiné, že? –
- 38 No vida, tisíce ukázek, ale kde jsou základní obvody? Já radši udělám něco od nuly. – No, moment, já nechci otáčet součástku doleva, ale doprava! Ach jo, člověk musí třikrát doleva, místo jedenkrát doprava. – Jak nemůžu dát víc součástek? Žádný Membership mě nezajímá, tak ty ampérmetry vyhodím, no, stejně to tam ty ampéry a voltíky píše i bez těch přístrojů. No, hele, už to asi jede. – Nejede! Proč to nejede?
- 39 **Terka:** Strejdo, ale vážně, jak to vypadá? Já to potřebuju, snad nechceš, abych se ve třídě ztrapnila.
- 40 **Strejda:** Zlatíčko, už, už k tomu sedám, volal mi tvůj druhý strejda, však víš, strejda Martin, a něco nutně nutného potřeboval.

- 41 **Terka:** Aha, já věděla, že to budeš mít hned, jen na to nemáš čas. Tak dobře, řeknu to tak spolužákům. Ahoj.
- 42 **Strejda:** Ukládám a musím mrknout na jiné ukázky, všem to funguje, jen mně ne! – Jak zem? Co zem? U stejnosměrného napětí nechci zem. – Ale ne, pan Číňan si zas uprdl, že to bude napájené ze sítě přes adaptér a ne baterií. – To jsou za trest úlohy, kdo to vymýšlel? Takové těžké věci by našim dětem neměli dávat. Pak to schytám já. – Ha, už to něco dělá! No vida! I nějaká čísla vypadla. – Sakra, co to je? Jak můžeme mít záporný elektrický proud? – Já to tu rozflákám! – Čínský software na čínském železe a debilní čínské úlohy z elektřiny!
- 43 *{Zkratuje elektrickou síť a vyhodí si jističe v bytě.}*
- 44 Mně snad jebne, já to musím spočítat ručně. *{Vezme si papír a kalkulačku a počítá. Svítí si mobilem.}* – Tak honem, honem. – Výpočet odporu v sérii, jak je výpočet odporu paralelně? – Ohmův zákon, jak to je? – Výpočet výkonu, jak to je? – Jo, už asi vím, jak budou jednotky? – Jo, už asi vím. Honem, honem, teď tu blbou větev s vánočními světýlky. Když se v sérii dělí napětí, tak ve větvi se dělí co? Ampéry, to je jasné! Ono něco i vyjde! – Už to myslím mám! Má tam holka i ten blbej potenciometr!
- 45 *{Zvoní mu mobil.}*
- 46 **Terka:** Strejdo, ty jsi nějak vypadl. Vůbec tě už na Facebooku nevidím!
- 47 **Strejda:** Já zapomněl, že to má být dnes hotové. – Promiň! Spadla v celým městě elektrická síť, nevím, co se děje.
- 48 **Terka:** U nás je vše v pořádku.
- 49 **Strejda:** Tak ti to počítám na papíře. Ale za chvíli mi chcípne mobil. Nafotil bych ti to, ale mám to strašně naškrábané.
- 50 **Terka:** Já mám mobil nabitý, mám i data. Tak mi to asi naktuj, no, nevadí. Já se podívám, jestli tu někde mám papír a propisku. Ty už normálně nepoužívám, ale pro tebe to udělám.
- 51 **Strejda:** Rychle, než ten mobil chcípne! Levný šmejdl!

- 52 **Terka:** Mám! Můžeš.
- 53 **Strejda:** *{Rychle.}* Volíme 9V baterii, 9V žárovíčky pŕlampérovky, poťák jeden kiloohm, nastavíme na polovinu. Jednoduchý obvod vyjde: žárovíčka 18 ohmů, celkový odpor 518 ohmů, proud 0,01737 ampér. Máš?
- 54 **Terka:** Kolik byly ty dvě poslední cifry? 35 či 36?
- 55 **Strejda:** 37, máš?
- 56 **Terka:** Mám!
- 57 **Strejda:** Chcípne ten hajzl.
- 58 **Terka:** Je všechno v pořádku, strejdo?
- 59 **Strejda:** *{Rychle.}* Jo, diktuji. Jedna ku R je dvakrát ku 18, R je 9 ohmů. CR je...
- 60 **Terka:** Co je CR?
- 61 **Strejda:** *{Rychle.}* Celkový odpor, snažím se zkracovat, abych ti to stihl nadiktovat. CR je 509 ohmů. CI 0,01768 Á, UV je 0,15917 Vě. Íjedna je Ídva, to je 0,0088 Á. To je vše, dotazy?
- 62 **Terka:** *{Perplex.}* Já nevím. Je tam moc těch *{Oslík.}* ÍÁ!
- 63 **Strejda:** *{Rychle.}* Něco jsou neznámé, něco jednotky, to teď neřeš! Na fyzikální jednotky nehleď, ty jsou ve fyzice v těch rovnicích vždycky jen na okrasu. Je ti to vše jasné?
- 64 **Terka:** Není!
- 65 **Strejda:** Tak dobře, já ti to celé, úplně celé nadiktuji ještě jednou.
- 66 **Terka:** Je, je! Já jsem se přehlédla. Vše mi je jasné. I ty C, i ty R, i ty V, i ty U.
- 67 **Strejda:** No vidíš, dobrou noc, ahoj. *{Pro sebe. Úplně v klidu.}* Mise splněna. Strejdo, máš bod za zásluhy a dobrý skutek na triku. *{Hodí mobil do odpadkového koše.}*
- 68 **Terka:** *{Znovu mu volá.}* Strejdó?
- 69 **Strejda:** *{Mobil vyloví z koše. Infarktový stav. Zpocený jak prase. Mobil poskakuje v koši.}* Hlavně, že sis vypnul vibrace skrz úsporu, ty blbče! – *{Zvedne to.}* Co je? Co je? Rychle! Nebo mi jebne, mobil mi klekne!

- 70 **Terka:** Strejdo, na co si mám dát pozor, když používám ampérmetr? Máme tady takovou další blbou otázku. Ale ta je už poslední.
- 71 **Strejda:** *{Rychle, neurle, křečovitě.}* Zkontrolovat si hlavně sondy. Zapojovat výhradně v sérii, nikoliv paralelně jako voltmetr. U těch levných čínsko-vietnamsko-indických šmejdů si nastavit škálu. U těch normálních je hranice 250 miliampér s tavnou pojistkou. U multimetru si přepnout sondu, a ty si ho hlavně předtím zapni, a nepřekročit těch debilních 10 ampér, nebo ti to tam bude jiskřit jako u ohniště v noci. Z toho by sis cvrnkla do kalhotek. Musíš zkonzultovat manuál od výrobce. To je nutné, nutné, nutné! A pokud měříš vyšší proud, což vy v té vaší debilní gymnazijní školce neděláte, tak si pořídít klešťový ampérmetr. Jasně? Jasně? Jasně? Mluv! Mluv! Mluv!
- 72 **Terka:** *{Pomalou. Přemýšlí.}* Asi, já nevím, možná je mi to jasné...
- 73 *{Strejdovi chcípne mobil.}*
- 74 **Strejda:** *{Superklidně a chladně. Mobil letí z okna.}* No vida, ona se ta neteřinka ještě něco naučí. Však je to jedničkářka, co by se nenaučila, je to chápavá holka.
- 75 Ostatně má tu krytí zad a výborného učitele. –
- 76 Abych tedy šel nahodit ty jističe, musím dohrát toho Spidera. To já nemám rád, když mám takové důležité problémy rozdělané a nedořešené, to já pak z toho ani nespím. A nebo spím, ale pak mám hrozná a divoká sny. Někdy z toho mám i noční můry!
- 77 *{Odchází k rozvaděči. Cvak a nesvíí nic.}*
- 78 Pardón, asi jsem vyhodil jističe i tady na divadle! Nemají mě k elektřině pouštět, mě, věčného amatéra a bastlíře, který o elektřině neví prakticky nic! Jen se marně snaží!

4. Ladík

- 1 *{Věnováno Ladovi in memoriam. Vzpomínání na kantora. (Ani ne tak moc) zdramatizováno pro účely rozehrávky.}*
- 2 *{Legenda výuky statistiky, notorický alkoholik, příjemný člověk. Student Petr Novák, bažant/prvák na vysoké škole, klepe na dveře jeho kanceláře, jde se zeptat na výsledek písemného testu ze základů statistiky. V otrhaném oblečení, neupravený, smrdící. Snaží se otevřít dveře, kantor leží u dveří ožralý jak zákon káže.}*
- 3 **Novák:** *{Klepe na dveře. Nic, klepe znovu, oprskle otevírá dveře.}*
Dobrý den. – Haló? – Je to tu nějaké zaseklé.
- 4 **Ladík:** *{Kantor tělem blokuje dveře, odkutálí se a student může vstoupit.}* Ehmm.
- 5 **Novák:** Je to tady nějaké celé šprajclé. *{Zatlačí na dveře. Otevře je a posune tím kantora.}*
- 6 **Ladík:** Jo! – Co? – Co chcete?
- 7 **Novák:** *{Stochasticky klidně vůči opilosti kantora, nervózně však z testu.}* Pane profesore, pane docente, pane magistře, chtěl jsem se zeptat...
- 8 **Ladík:** Co? Já jsem tady sám, není nás tu víc! – Kdo jste?
- 9 **Novák:** Já jsem Petr Novák, přišel jsem se zeptat na výsledek písemného testu ze statistiky. 1. ročník, skupina 22.
- 10 **Ladík:** Nevím! –
- 11 **Novák:** Tak já zas půjdu. Děkuji.
- 12 **Ladík:** Moment! Vím, ekonom. – Tam. Tam jsou testy, najdi se. *{Neohrabaně vstává a jde k umyvadlu se opláchnout. Vymočí se do něj.}*
- 13 **Novák:** Dobře, hned se najdu. – Jejda, ono to není setříděné.
- 14 **Ladík:** Index!
- 15 **Novák:** Mám se. – A jéjej, já jsem dostal šestku. *{Ze začátku studii jsme měli známkování 1, 2 či 3. Čtverka bylo rupnutí.}*
- 16 **Ladík:** Dej mi ten Index. Nevidíš, kolik mám práce?

- 17 **Novák:** Tady, ale... *{Prochází testem.}* Je to celé poškrtané. – Tady mi vyšla pravděpodobnost záporné číslo, spolužáci mi říkali, že ten příklad mám nejspíš špatně.
- 18 **Ladík:** *{Zapiše mu známku do Indexu. Ruce mokré.}* Záporná čísla jim vychází třeba v kvantové mechanice. Ale to je amplituda té pravděpodobnosti, nikoliv pravděpodobnost samotná. A navíc je to komplexní číslo. Furt si to někdo plete. Já už bych tu pravděpodobnost neměl učit. – Kolikátýho je?
- 19 **Novák:** Třináctýho července. *{Dopíše mu vedle známky i datum a podepíše se.}*
- 20 **Ladík:** Pátek třináctýho, jak jinak! Víš, jaká je pravděpodobnost, že v jednom roce konkrétní jeden den bude právě pátek třináctýho?
- 21 **Novák:** Nevím.
- 22 **Ladík:** Tak si to dostuduj, to jsou zásadní neznalosti. Tohle přece nemůžeš nevědět, hlavně u státnic. – Na, tady to máš. Dostal jsi jedničku. *{Utře mokré ruce do oblečení.}*
- 23 **Novák:** *{Nevěřičně hledí do Indexu.}* Jak to? Jak je to možné?
- 24 **Ladík:** Pamatuji si ten test. Když jsi, ty vole, z Gaussovy křivky nakreslil slona, z χ^2 testu jsi udělal X^2 test a v teorii mi popsal Spearmanův test *{Čteme Spírmanův test.}* jako Spermanův test, tak si zasloužíš jedničku. – Dej to sem. *{Předává mu test.}*
- 25 **Novák:** Tady, já tomu nerozumím. –
- 26 **Ladík:** Ano, tak se to dá taky vysvětlit, proto máš jedničku. S hvězdičkou. A jsi z celého ročníku jediný, kdo ji dostal, zbytek jsou nuly. Jediný ty jsi pochopil, že statistika se pochopit nedá. – Gaussovo rozdělení je božské, najdeš ho všude. –
- 27 **Novák:** Dobře, dobře, já jsem si nebyl jistý, jestli je to ta křivka, tedy ten chobot, nebo ten had, nebo ty zobáčky, nebo ten kopec, tak jsem nakreslil slona. Ale měl jsem raději nakreslit želvu, tedy.
- 28 **Ladík:** *{Roztrhá jeho test.}* Pojď, půjdeme na pivo. – Dal bych ti jedno, ale už tu žádné nemám. – No schválně, jaká je

- pravděpodobnost, že mi servírka natočí podmírák? No! Ty, vole, to se musíš doučit. To se všechno dá změřit.
- 29 **Novák:** Takže jsem uspěl? Oni mě totiž chtějí vyhodit z fakulty, ale takto, takto to znamená, že postupuji do dalšího ročníku.
- 30 **Ladík:** Jak dopadl včerejší hokej?
- 31 **Novák:** 3 : 2 jsme vyhráli.
- 32 **Ladík:** No vidíš, ty vole, alespoň něco víš. Jakej byl kurz na výhru domácích?
- 33 **Novák:** 4,5 : 1.
- 34 **Ladík:** No vidíš, ty nejsi tak blbej! Už používáš i desetinnou čárku. V tobě něco je. Až budeš chtít psát nějakou kvalifikační práci, je jedno kterou, jsou všechny stejné, tak se zastav, a vem nějaké pivo, tady mi ty piva krade asi uklízečka, nebo já nevím. – Jaká je pravděpodobnost, že tu budu mít nula piv? Ty vole, to je exponenciální rozdělení.
- 35 **Novák:** Ano, to vím, to je ta skluzavka!
- 36 **Ladík:** A narozdíl od Poissonova rozdělení si na ní co?
- 37 **Novák:** Nenatrhu prdel, protože je to spojitě rozdělení. A na ty anomálie používáme toho Turka.
- 38 **Ladík:** Tukeyovo kritérium, ty vole! Na to se musíme napít, on ten kluk něco ví.
- 39 **Novák:** Ona ta statistika není zas tak špatná.
- 40 **Ladík:** Ty vole, to je pravděpodobnost, ale na to ser! Na statistiku jsme všichni krátcí, ale pravděpodobnost se za určitých okolností dá naučit. – Řekl bych dokonce, že je to jev možný. – Pár desítek let a i tu kvantovou mechaniku budeš mít v malíčku. – Já bych šel, mám už docela žízeň.
- 41 **Novák:** Já bych si zašel na oběd do menzy.
- 42 **Ladík:** Na to ser! Tam jsou samí blbci.
- 43 **Novák:** Myslel jsem do menzy jako jídelny.
- 44 **Ladík:** Na to ser! Tam se to nedá žrát, jsou tam samí blbci. O metodě nejmenších čtverců či metodě maximální věrohodnosti tam neví nic. Oni tam ani neví, jak spočítat průměrný

počet lidí ve frontě. Navrhoval to tam idiot, protože ta fronta jde až z budovy ven. Ten systém je nestabilní, je ti to jasné?

45 **Novák:** Je.

46 **Ladík:** Tam tedy jít nemůžeme. Do nestabilních systémů já nedělám. To se nedá ani simulovat, to je systém úplně na hovno {nebo: na nic}. To je ještě horší, než když člověk neví, jak dlouho má vařit vajíčko na měkko. Ta blbá vajíčka se dají alespoň změřit experimentem, ale jak chceš změřit délku fronty, když ti do ní lidé už ani nevlezou? Vidí tu frontu a zdrhnou jako my. Ani se k té frontě nepřiblížíme, nejsme blbci, ne? – Já se s takovými lidmi nemůžu bavit.

47 **Novák:** Já vám rozumím, pane inženýre.

48 **Ladík:** Ty vole, tykej mi, já jsem Laďa. Je lepší nadávat „Ty vole!“ než „Vy vole!“

49 **Novák:** Dobře, Ládo. – Já si akorát nevzal peněženku, jen Index.

50 **Ladík:** A zkoušel jsi posbírat známky. Tak to dělají všichni, zkouška je od slova zkoušení. Na to ser, zvu tě.

51 **Novák:** Děkuji, Ládo. Pánbůh ti to zaplatí.

52 **Ladík:** Toho mi sem netahej! Já jsem sice vystudovaný kněz, ale toho nech hezky tam, tam nahoře.

53 **Novák:** Tak jo!

54 **Ladík:** Mám úplně sucho v krku. Vidíš? Já budu asi nemocnej.

55 **Novák:** Jdeme?

56 **Ladík:** Jdeme! Jen opatrně na ty dveře, ráno jsem šel ven a úplně do mě kopy, až jsem spadl.

57 **Novák:** Všiml jsem si.

58 **Ladík:** Bacha na ně! Ta je zrádná, ta kvantová mechanika dveří. Jednou se samy otevrou, a jednou ne. A tudíž nikdy nevíš, jestli uvnitř je mrtvý kantor, či nikoliv.

59 **Novák:** Tentokrát jste byl živý.

60 **Ladík:** Ale bylo to na mále, příště už můžu být mrtvý a budou na vině právě tyto dveře, žádné jiné.

- 61 **Novák:** To by vaše žena oplakala.
- 62 **Ladík:** Nemám. – Jednou to na mě jedna zkoušela, dokonce si mě chtěla vzít, ale rozmluvil jsem jí to pádnými statistickými argumenty, že my dva jsme jevy neslučitelné. Má statistická víra byla pevná a neoblomná. Neustoupil jsem! – Tak utekla. Proč? To nevím, ale bulela. *{Zamyká dveře a odchází do hospody.}* Znáš pana Kovaříka?
- 63 **Novák:** Neznám.
- 64 **Ladík:** No ty vole, ty ho neznáš? – Toho tu znají všichni. Toho ti musím představit ještě dnes, to je místní zlínská hokejová legenda. On kulhá, tak už nehraje obránce, ale o hokeji ví všechno, zná kolem hokeje všechny. A takhle do každého žduchá. *{Žduchne do něj.}* A víš, jak pan Kovařík statisticky testuje ovoce?
- 65 **Novák:** Nevím.
- 66 **Ladík:** To je jednoduchá destruktivní metoda. On jde do krámků a takhle násilím promačká třeba pomeranče. *{Mačká mu ruku.}*
- 67 **Novák:** Au!
- 68 **Ladík:** A pokud ten tlak jeho rukou nevydrží, tak je nechce, že jsou zkažené. – Pojdme, já ti ukáži svou sbírku hokejových hokejek. – A puků. – A hokejových triček. – A pohlednic z celého světa...
- 69 **Novák:** Já bych se měl jít ještě učit, *{Mrkne na hodinky na ruce.}* za chvíli mám další zkoušku.
- 70 **Ladík:** Na to ser! Stejně to nemá smysl, všechno jednou naučené zapomeneš. – A schválně, jakým se to řídí pravděpodobnostním rozdělením?
- 71 **Novák:** Nevím.
- 72 **Ladík:** *{Rozčílí se.}* Ty taky nic nevíš! Ty mi navalíš Index a já ti tu známku přepíši. – Vůbec! Já ti ten Index roztrhám. – Ty vole, to je Ebbinghausova křivka zapomínání. Je potřeba studované věci hodně opakovat a hodně spát. Ty vole, to musíš vědět! To jsou zásadní průlomové věci.
- 73 **Novák:** Já to tedy dostuduji, pane doktore.

- 74 **Ladík:** Na to ser, a tykej mi, ty vole, stejně vše naučené jednoho hezkého dne zapomeš! – A pak chcípneš, i kdyby sis něco pamatoval. Takže to stejně bude všechno jedno. A poněvadž to nevíš, jako ostatně všechno, tak úmrtnostní křivky jsou klíčové v demografii a pojištnictví. –
- 75 Ty máš s takovou nulovou šancí dožití dnešního večera, ty vole, to musíš vědět, to ví v hospodě každej! – To jsi mě teď fakt nasral, že tohle nevíš. Když se odstěhuješ do Japonska, tak jim tam ty úmrtností tabulky úplně rozházíš, rozhodíš jim migraci, oni budou úplně v prdeli. To je jak tabulka seznamů a seznam tabulek, to se jim ty jevy zacyklí a jsou nahraní. – Chápeš to už?
- 76 **Novák:** Vůbec.
- 77 **Ladík:** Že ti jednu lištím!
- 78 **Novák:** Lado, vždyť víš, spletl jsem se, už tomu absolutně rozumím.
- 79 **Ladík:** No vidíš! Ještě že tak, to bych s tebou jinak do hospody nemohl jít. Bych tu ostudu nepřežil, že tam chlastám s blbcem. – Navíc studovaným.
- 80 **Novák:** Já jsem teprve v prváku.
- 81 **Ladík:** Ale hovno, tvá prognóza je, že dostuduješ. Věř panu doktorovi. – To je přece statisticky jistý jev. To už tady na tom světě pravděpodobně nebudu, ale ty jsi jasný případ.
- 82 **Novák:** Dobře, já ti věřím, Ladíku.
- 83 *{Zmizí z dohledu se převléct.}*
- 84 **Ladík:** *{Zajásá jako dítě nad novou hračkou o Vánocích.}* Á, dneska čepuje Jaruška, to bude nadmírák. To je věc jistá! Toto dneska vyšlo numericky nádherně! Ani zaokrouhlovat nemusím! Dostane jako vždy pořádné dýško za to, že to vyšlo! – Jaruško, dvě pivínka! To se máme, to se máme! To je ale krásný den! – A kolem půlnoci už nebudu mít ani žízeň! – Až zas zítra ráno! –
- 85 *{Odejde. Z druhé strany přichází Novák v taláru a slavnostním, s tubou a diplomem. Mluví k divákům jako ke svým studentům.}*

-
- 86 **Novák:** To je, milé studentky a milí studenti, odkaz na příčinu versus následek. V tomto příkladu: dostane servírka dýško, protože Laďovi dala nadmírák, a nebo dostane nadmírák proto, že dříve dostala od Ladíka velké dýško? – Promyslete to, prosím, za domácí úkol.
- 87 Laďa a docent Pavelka, když byli mezi námi a učili mě, tak měli jiný příklad. A to, jestli se zvedá počet hasičů, když je víc požárů, a nebo se zvedá počet požárů, protože je víc hasičů? – Na shledanou na další přednášce za týden. Stejný čas, stejné místo, stejný vyučující. Na viděnou! –
- 88 Kdo má nějaké individuální dotazy, nyní je, tady a teď, na to prostor a čas, a kantor s nenulovou váhou reprezentující gravitaci.

5. Miluška

- 1 *{Hajzlbába Miluška, ani hezká, ani ošklivka, starší a zkušená ženská, hubu má občas prořízlou jak dlaždič. Technik a mladík Roman je novým brigádníkem v umývárně, všude vidí techniku, zapálen do fyziky a kompíků. Miluška vstoupí do umývárny, kde si Románek nesměle prohlíží věci v místnosti.}*
- 2 **Miluška:** No to mě poser! – Ahoj, no ahoj, my tu máme nějakou novou posilu. Kluku, kde ty ses tady vzal?
- 3 **Románek:** *{Nesměle.}* Dobrý den. Já tu čekám.
- 4 **Miluška:** Ahoj kluku, já jsem Miluška, Miluš, ale ty mi můžeš říkat Mila. – Jako ty oplatky, jen se zakousnout.
- 5 **Románek:** Dobrý den, dobře, já jsem Roman Nezbedný.
- 6 **Miluška:** To se teprve ukáže, Románku, jak moc zlobíš! – Už ses naučil se svou zbraní? Pořádně ji postavit už umíš?
- 7 **Románek:** Ano, už dávno. Ono je to jednoduché. *{Mluví o hadici na umývání nádobí.}* Podívejte, tady se ta hadice takto vytáhne.
- 8 **Miluška:** *{Prohlíží si ho.}* Vidím.
- 9 **Románek:** Nasměrujete a pak jen stačí zmáčknout...
- 10 **Miluška:** Ano?
- 11 **Románek:** ...tady tu páku. Je to technicky stejné jako stříkací pistole na zahradě. Jednu mají dědeček s babičkou. To já jim tam přes léto vždycky všechno postříkám. – Chcete to zkusit? Je to opravdu jednoduché. Prosím, prosím...
- 12 **Miluška:** Teď ne, ještě bych byla celá mokrá. Musel bys mě sušit.
- 13 **Románek:** Chce to jen trochu cviku. Opravdu!
- 14 **Miluška:** Chlapče, chlapče, tobě já bych dala.
- 15 **Románek:** *{S nadšením.}* Vy můžete vydávat obědy? To je bezvadné, já myslel, že jste uklízečka, tedy podle toho, že nemáte bílý plášť a máte rozpuštěné vlasy. Paní uklízečky tohle obvykle nemohou dělat. Dávat lidem. To mi říkal tatínek.

- 16 **Miluška:** To byste se s tatínkem divili, co my umíme a co já bez těch šatů všechno dovedu.
- 17 **Románek:** Vážně? Já se za váma zastavím, udělám vám kšeft. Něco penízků jsem si našetřil. Na lízátko mám určitě. – Už jsem se díval, máte na výběr ze čtyř příchutí a čtyři možnosti z obědů.
- 18 **Miluška:** Záleží na počasí, ale obvykle jedno kolo nestačí.
- 19 **Románek:** Já k vám mohu jít i na přidání? To je ale bezvadné.
- 20 **Miluška:** To teprve bude.
- 21 **Románek:** To já si dám všechno, co mi nabídnete. Já na to nevypadám, ale já jsem obrovský jedlík.
- 22 **Miluška:** Já ti dám všechno, na co si jen vzpomeneš. O takových lahůdkách se ti ani nezdálo.
- 23 **Románek:** Aha! Já tedy sladké moc nemusím, hlavně buchty. Já s tím sladkým musím opatrně.
- 24 **Miluška:** Neboj se, chlapáku, jednou za čas zvládneš i to. Buchty jsou dobré na růst svalů. – U některých mužů i na růst vlasů.
- 25 **Románek:** Vážně? To jsem nevěděl.
- 26 **Miluška:** Tak chceš snad být kus pořádnýho chlapa, ne?
- 27 **Románek:** Máte pravdu, asi tu buchtu zvládnou. – Maminka mi říkala, ať hodně jím, ať tady tu manuální práci na praxi zvládnou. – A hlavně, ať si dávám pozor, kam své údy strkám. Však to vidíte, je to tu jeden motor s noži vedle druhého. Třeba tady Otesánek, do toho strčíte prsty a frn, jste bez nich.
- 28 **Miluška:** A to bychom nechtěli. Ani prsty ani nic jiného. – Prsty máš takové jemné, je vidět, že jsi nikdy pořádně nemakal, těch by byla škoda.
- 29 **Románek:** To ano, já se učím na kuchaře a bez prstů bych nezvládl nic, ani hníst těsto. A to je pro kuchaře základ.
- 30 **Miluška:** Nejen pro kuchaře. To by byla moje smrt, takovej šikovnej kluk a bez prstů. Hlavně se při jídle neřízni do jazyka.
- 31 **Románek:** No to vůbec, to by bylo všude krve jak z prasete na zabíjačce. U té jsem již byl, už jako dítě.

- 32 **Miluška:** Některým chlapům nevádí ani ta krev, přeřezou vše.
- 33 **Románek:** Já jsem si donesl svou lékárníčku, já jsem připravený i na to. Já bez základní ochrany z domu nechodím.
- 34 **Miluška:** Dobře děláš, jsi zodpovědný klučina. Tu mi musíš ukázat, přijdi za mnou. Mám kumbálek pod schodama. Jsou tam čisticí prostředky, ale dva se tam vlezou. Všechno mi to musíš ukázat, slibuješ?
- 35 **Románek:** Tak jo!
- 36 **Miluška:** A ty tvé ruce, ty posiluješ, že jo?
- 37 **Románek:** Ano, ale levou ruku mám slabší, musím s ní cvičit víc. Abych je měl symetrické, no jak mají letadla křídla. To musí být vybalancované, jinak jim to špatně lítá.
- 38 **Miluška:** S tebou se proletím, pořádně mě provětráš, oprášíme pavučiny, o tom nepochybuji. *{Zohne se, jsou jí vidět kalhotky.}*
- 39 **Románek:** *{Dětská radost.}* Jéé, vy máte Rumcajse.
- 40 **Miluška:** *{S úsměvem.}* Kam ty to koukáš? Já myslela, že tě takové věci ještě nezajímají.
- 41 **Románek:** Já jen, že já mám autíčka. Podívejte! *{Sundá si kalhoty. Jsou vidět spodáry.}*
- 42 **Miluška:** Já si k tomu musím sednout. Já z tebe nemůžu, srdce mi bije jako o závod. Já jsem z tebe úplně hotová. – *{Pro sebe.}* Tak takového pohotového brigádníka jsem ještě neměla. On má stažené gaťata dřív než já zvedlou sukni.
- 43 **Románek:** Dobrý, ne? Tady ty autíčka mám nejradši. – Tady vepředu mám Porsche a vzadu Ferrari. Už jste taková autíčka viděla? Ty jsou přesně, ale úplně přesně stejná jak z animovaných pohádek Auta. Dost super, že? – Tady mám Bleska McQueena a tady Sally Carrerovou. A někdy si s nimi takto jezdím. *{Natáčí spodáry doleva, doprava, nahoru a dolů.}* Doma mám ještě Buráka a policejní auta. Autíček mám tááákhle moč. Tedy moc!
- 44 **Miluška:** *{Pro sebe. Zasněná.}* Chlapče, chlapče, tebe si tu musí nechat. Je mi jedno, že jsem vdaná s dětmi, nebudeš sice ani můj první ani můj poslední milenec, ale беру tě hned

- všemi deseti. Takové zlatíčko! Takový ještě klučík! – A klidně si počkám, až vyrosteš!
- 45 *{Sní dál.}* Udělám ti maminku, tetičku, babičku, paní učitelku, paní domácí, paní sousedku, co budeš chtít. – Pochovám tě, utěším tě, budeš se mít jako v ráji, u tety Milušky. – A vrátím tě mamince bez poškození, navoněného a nepomačkaného. Ta bude zírat.
- 46 Ty jsi miláček! Ty jsi k sežrání. Ťutu, ňuňu.
- 47 **Románek:** Prý mě bude zaučovat paní Eva. Čekám tu na ni. Nevíte, kde je? Už tu měla být.
- 48 **Miluška:** *{Vytočená.}* No to vůbec, zaučím si tě sama! Umím všechno co paní Eva, i mnohem víc. Teď jsi mě teda nasrall! – Já se o tebe postarám, nic se neboj. – Pojď, teta Miluška tě tady provede a všechno ti ukáže!
- 49 *{Chytne ho za ruku, zvedne ho do vzduchu a odnese si ho.}*
- 50 **Románek:** *{Bez možnosti odporu.}* No tak jo!
- 51 **Miluška:** Románku, chceš vzít na záda či na ramena?
- 52 **Románek:** Obojí!
- 53 **Miluška:** No jo, klíště!
- 54 **Románek:** Ale hlavně na koníčka. – A uděláte mi letiště? Já budu letadlo.
- 55 **Miluška:** To je samozřejmost!
- 56 **Románek:** A ještě: Tak jedou páni, tak jedou dámy...
- 57 **Miluška:** O tom nepochybuj! Projedeme se tam i zpátky. A zase tam a pak zpátky. *{Lze větu opakovat.}* Tam a zpátky. Kolikrát budeš chtít. *{Pro sebe.}* Románek bude mít románek.

6. Pohovor

- 1 *{Duševní příprava na pracovní pohovor, na který mě nakonec nepozvali.}*
- 2 *{Vědecký pracovník je bez práce, zkouší se uchytit. Přichází k personalistce na domluvený pohovor, dospělé, cca třicátníci. Vědec není o moc starší než ona, ale má dlouhý plnovous, vypadá jak její tatínek či spíš dědeček. Trochu připomíná houmlesáka. Má sice společenský oděv, ale dost ochozený. Není špinavý, ale vábný určitě též ne.}*
- 3 **Personalistka:** Další – Tak co je? Pojdte sem někdo další. – Vy! Člověče, pohněte! – To je zas den! –
- 4 **Uchazeč:** Dobrý den, já jsem... *{Preruší ho.}*
- 5 **Personalistka:** Pan Šimáček, jistě! – Posadte se. *{Vypálí to na něj.}* Co vás motivuje k tomu, abyste pracoval pro naši firmu?
- 6 **Uchazeč:** *{Mluví pomaleji.}* No, víte, já jsem dlouhodobě nezaměstnaný...
- 7 **Personalistka:** Vidím!
- 8 **Uchazeč:** ... a tak se po okolí dívám, co bych zvládl.
- 9 **Personalistka:** Podívejte, zájemců na tuto pozici máme dost, proč si myslíte, že jste právě vy na tuto pozici vhodný?
- 10 **Uchazeč:** Umím dobře počítat.
- 11 **Personalistka:** U této práce se to hodí na inventury.
- 12 **Uchazeč:** Umím práci na počítači.
- 13 **Personalistka:** To se hodí při kontrole objednávek.
- 14 **Uchazeč:** Umím dobře anglicky.
- 15 **Personalistka:** I to se vlastně hodí, na pročtení štítků u čistících výrobků. Ty nelze zaměňovat. Naše firma je sice ryze česká, ale má celosvětové ambice. – Jak se chcete sebevzdělávat?
- 16 **Uchazeč:** To přijde na věc, učím se rychle.

- 17 **Personalistka:** V to taky doufáme. Máme tady řadu mladších a fyzicky vhodnějších kandidátů. – Co si od této pracovní pozice slibujete?
- 18 **Uchazeč:** Stálý příjem.
- 19 **Personalistka:** {*Zapíše si do formuláře.*} Dobře. Jaký si představujete plat?
- 20 **Uchazeč:** Pokud se nebudete zlobit, tak pod trojnásobek minimální mzdy nemohu jít.
- 21 **Personalistka:** Pche! To vám nemohu nyní slíbit. Nemohu vám slíbit ani tu minimální mzdu. Jednonásobek! Nemám tu šéfa, takže je tu trochu takový chaos, jsem tu na to sama, ale trojnásobek! Pane, tomu nevěřte! – Navíc. Uvědomte si, že na tuto pozici je vhodná žena.
- 22 **Uchazeč:** Rozumím, to nejsem a ani nehodlám být, tak se kvůli práci nehodlám ponižovat.
- 23 **Personalistka:** Kdo by taky chtěl být ženou, že? Jen blázen. Podívejte se...
- 24 **Uchazeč:** Šimáček, David Šimáček.
- 25 **Personalistka:** Ano, vidím, že jste pracoval v Akademii věd.
- 26 **Uchazeč:** Ano, jako kontrolor simulací u odborných článků časopisů, ale to už je mnoho let nazpět.
- 27 **Personalistka:** Podívejte, upřímně, vy se nám na pozici uklízeče nehodíte. Vzdělání máte navíc divoké. Nemluvě o praxi. Vzhled byste na to měl, ve vší úctě, ale ruce máte slabé. Ve výrobě to musí odsejpat, nemůžeme si dovolit mít slabého či líného uklízeče. To chápete, že? To je zodpovědná práce. Vously by musely dolů, aby se někde nezachytly.
- 28 **Uchazeč:** To by, možná, nemusel být problém. – Uklízení dokladů, i tak se to dá nazvat. Někdo to nazývá archivováním, někdo čističem, někdo likvidátorem.
- 29 **Personalistka:** Úklid všeho, likvidace odpadu! Jak tu není uklízeno, tak je to průser. Někdo někde uklouzne a je to!
- 30 **Uchazeč:** Rozumím, jak není pořádek, tak je všude jen chaos. Kdo má pak lítat po soudech, že?

- 31 **Personalistka:** Přesně! Jsem ráda, že si rozumíme. – Bydlíte nyní v Kyjově?
- 32 **Uchazeč:** Ano, předtím jsem působil ve Zlíně.
- 33 **Personalistka:** Nepovídejte, tam jsem studovala.
- 34 **Uchazeč:** Opravdu? Ten svět je malý.
- 35 **Personalistka:** Nějaký váš jmenovec, David Šimáček, takový holobrádek, nás cvičil z Ekonometrie. Myslel si, že mu patří svět, tak to do nás hustil. Takové ucho inženýr.
- 36 **Uchazeč:** Já jsem profesor David Šimáček.
- 37 **Personalistka:** Nebyl to nějaký váš příbuzný?
- 38 **Uchazeč:** Nemám děti.
- 39 **Personalistka:** Kterej vy jste ročník narození? *{Prochází podklady.}* 1979, sakra, vy jste mladý, jen o pár let starší než já. Ale tipovala bych vás na věk mého tatínka, možná dědečka.
- 40 **Uchazeč:** Je to možné.
- 41 **Personalistka:** Kde vy jste působil předtím?
- 42 **Uchazeč:** Ve Zlíně, už jste se ptala.
- 43 **Personalistka:** No to ano, ale co jste dělal?
- 44 **Uchazeč:** Většinou základní výzkum a vývoj.
- 45 **Personalistka:** Ach tak, neučil jste? Protože kdybych si vás představila ve slušném oblečení a oholeného... Moment. Nejste vy ten můj David Šimáček?
- 46 **Uchazeč:** Nerozumím.
- 47 **Personalistka:** No, ten bláznivý génius, který nás dusil u seminárek, zkoušek a pak i státnic. No! Ten holobrádek inženýrskéj.
- 48 **Uchazeč:** Obávám se, že vás asi zklamu. Kdysi jsem chvíli učil, to ano, ale bandu takových usmrkanců blbejch, neměli zájem o látku, byli úplně marní, na vědu se nehodili, v životě to nikam nedotáhli. Byla to má ztráta času a energie. U státnic jsem párkrát také byl, ale tam ty nenaucené blbce jsme vyhazovali.

- 49 **Personalistka:** Tak to asi nebudete vy. Já jsem nakonec státnice udělala. Sice až na náhradní termín a s odřenýma ušima, ale udělala jsem to.
- 50 **Uchazeč:** Tak to gratuluji.
- 51 **Personalistka:** Pane Šimáčku, je mi líto, že jste vážil tak dlouhou cestu, ale volné místo pro vás nenajdeme.
- 52 **Uchazeč:** To se nic neděje. Chápu! Když je někde volné místo, hned je obsazeno.
- 53 **Personalistka:** Já se s vámi rozloučím.
- 54 **Uchazeč:** Samozřejmě, těšilo mě. – Akorát jedna maličkost. Ale tím vás nechci zatěžovat.
- 55 **Personalistka:** Ano? Ale prosím.
- 56 **Uchazeč:** Víte, je mi to trapné.
- 57 **Personalistka:** Tady jsme jako rodina, klidně povídejte.
- 58 **Uchazeč:** Opravdu, o nic nešlo, volné místo stejně nemáte.
- 59 **Personalistka:** Mě by ale zajímalo, co jste měl na srdci.
- 60 **Uchazeč:** Ale taková drobnost. Já jsem nepřišel na pohovor na pozici uklízeče jako uklízečky s hadrem.
- 61 **Personalistka:** Ne? Jak to? Aha. Moment. *{Přehazuje složky na stole.}* Mám tu ty složky asi přeházené. Mám tu trochu bordel, promiňte, hned se podívám.
- 62 **Uchazeč:** Já jsem přišel na pohovor na místo finančního ředitele. Tedy přesněji řečeno: přišel jsem vyřešit formality kolem pracovní smlouvy. To místo mi bylo slíbené majitelem.
- 63 **Personalistka:** U všech svatých! – Vy? Vy? Vy? – Vy tu jste na pozici mého šéfa? Na pozici řídí, omlouvám se, na pozici ředitele?
- 64 **Uchazeč:** Je to tak, ale nebojte, nebudu vaším šéfem dlouho.
- 65 **Personalistka:** Aha, jak to?
- 66 **Uchazeč:** Pan majitel mě pověřil reorganizací firmy. Jsme domluveni. Ono je to tajné, ale oddělení styku s veřejností, to nebude potřeba. Je málo efektivní.
- 67 **Personalistka:** Co? Aha! Tomu nerozumím.

- 68 **Uchazeč:** Na tu šaškárnu s médii pustíme právní oddělení.
- 69 **Personalistka:** No, a co bude s mou pozicí?
- 70 **Uchazeč:** Vy nevíte?
- 71 **Personalistka:** Ne, nemám nejmenší tušení.
- 72 **Uchazeč:** Ta byla už minulý týden zrušena. To je zvláštní, že se vám tato tak stará novinka ještě nedonesla.
- 73 **Personalistka:** Ono to možná došlo e-mailem, ale ty nestíhám číst.
- 74 **Uchazeč:** Ach tak! Ale to vůbec nevádí, místo uklízečky je stále volné.
- 75 **Personalistka:** Potěš kotě! Tak to já si tady na stole udělám pořádek, projdu si e-maily, a tuhle složku uklízečky si odložím pro sebe.
- 76 **Uchazeč:** Vidíte? Nebudu váš šéf, uklízečky spadají pod výrobního ředitele. – Rád jsem vás znovu potkal. Na viděnou, paní inženýrko! *{Odejde.}*
- 77 **Personalistka:** Na shledanou, pane řediteli! Na shledanou, pane profesore! – Já potkala nového řídu! – Fešák to byl, že? A takový svalnatec a silák, že? – *{Zoufale.}* Nedá se, kotě, teď už to nezachráníš! Jsi blbka! – No nic, jdu balit! Čeká mě studium anglicky psaných štítků čisticích prostředků a trénink svalů se smetákem a hadrou. –

7. Rozhlas

- 1 *{Spisovatel u svého stolu intenzivně přemýšlí a chytá múzu, aby mohl dokončit svůj knižní magnum opus. Kafičko, cigárko, romantická hudba, pohodička. Může to být sólovka, ale i rozhlas se dá zahrát, že na spisovatele po očku reaguje.}*
- 2 *{V dálce zašteká pes.}*
- 3 **Spisovatel:** *{Zařve.}* Nesor! Nebo půjdeš na guláš.
- 4 *{Pes zakňučí a už neštekne. Autor hluboce zamýšlen.}*
- 5 **Spisovatel:** A ona? – A ona by mohla? – Ona by mu měla jednu lístít. – A nebo by mu mohla dát polibek. – A nebo. – Ano, nebo by mu měla dost důrazně říct, že...
- 6 *{Písnička Karla Gotta Lásko, bože, láska uvozující vysílání místního městského rozhlasu, oblíbená záliba v pracovní dny na vesnicích.}*
- 7 **Spisovatel:** *{Rozhozen.}* Ale ne, už zas Goták! *{Mluví směrem k plechové krabici rozhlasového reproduktoru někde venku, u silniční křižovatky.}* To jsi tam mohla dát rovnou Hradištanku nebo Moravanku! Ba co hůř: rovnou cimbálovku. Tady nikdo nemá žádný vkus. Pusť tam radši nějaký metálek.
- 8 *{Písnička dozní.}*
- 9 **Místní rozhlas:** Dobrý den, vítám vás u vysílání městského rozhlasu.
- 10 **Spisovatel:** Jako kdybych se tě o to prosil. Nevidíš, že mám plné ruce práce? Dneska sis mohla vzít dovolenou.
- 11 **Místní rozhlas:** Doktorka Kropáčová oznamuje, že ve čtvrtek 8. února nebude ordinovat. Akutní případy ošetří doktor Potměra v Bučovicích.
- 12 **Spisovatel:** A koho to zajímá? Stejně jezdím k Potměrovi, mně je nějaká Kropáčová ukradená. – Tak dobrý, a už stačí, musím se soustředit. – Ona mu totiž musí říct, že to myslela vážně, ale...
- 13 **Místní rozhlas:** Domov dětí a mládeže vás srdečně zve na turistický pochod Ždánickým lesem.

- 14 **Spisovatel:** Já nikam nejdu, mám tu práce nad hlavu. A to počasí taky za nic nestojí.
- 15 **Místní rozhlas:** Pochod se koná za každého počasí. Půjde se cyklostezkou ke Zlatému Jelenovi,...
- 16 **Spisovatel:** *{Rozladěn.}* Zas ty vaše zvířátka!
- 17 **Místní rozhlas:** ... bude se pokračovat ke stanovišti U Slepice,...
- 18 **Spisovatel:** Děkuji, už jsem živou slepici viděl. A to mi stačilo do konce života. Jen ti tvorové žerou a serou vajíčka.
- 19 **Místní rozhlas:** ... zpět se půjde Motýlí stezkou.
- 20 **Spisovatel:** Zvěřinec tady! Nikdy jsem tam žádného motýla stejně neviděl.
- 21 **Místní rozhlas:** ... Na hradišti Palánek nad městem je pro děti připraveno opékání. Jídlo a pití je zajištěno.
- 22 **Spisovatel:** Děkuji, už jsem obědval. Na Palánku si klidně palánkujte, ale beze mě! Jasně? – Mohl bych se, prosím, vrátit k práci? Mám před sebou uzávěrku. Děkuji! –
- 23 **Místní rozhlas:** Místní ochotnický divadelní soubor vás zve na...
- 24 **Spisovatel:** *{Překřičí ji.}* A mám toho dost! Nemám na to čas, ani ráno na procházku, ani odpoledne na doktora, nechci na dětské hřiště, na koupaliště, do vinárny, do restaurace, do cukrárny, nechci ani večer do divadla či na cimbálovku! Nechci ani ke Skautům! – Už s tím dej pokoj! – Konec, šmitec, šlus!
- 25 **Místní rozhlas:** Program Hvězdárny Ždánice na měsíc březen je bohatý a je následující: ...
- 26 **Spisovatel:** *{Zacpe si uši, není slyšet, co je řečeno.}* Ne, tohle já nebudu poslouchat.
- 27 *{Postupně si dává do uší prsty a vytahuje je ven.}*
- 28 **Místní rozhlas:** Firma Narex Ždánice, s. r. o., hledá...
- 29 Firma AZ-Plastik si vás dovoluje pozvat...
- 30 Firma CVP Galvanika oznamuje svým zákazníkům, že...
- 31 Firma Nástroje CZ hledá na pozici...

- 32 Star Technik, s. r. o., přijme pracovníky do výroby...
- 33 ... to musíte vidět...
- 34 **Spisovatel:** Nemusím a nechci! Já už nechci další, už dost!
- 35 **Místní rozhlas:** Sbor dobrovolných hasičů oznamuje...
- 36 **Spisovatel:** Ještě ti tu chyběli! Koho musím znásilnit, aby tady byl klid? Kdyby to hlásili jednou denně, ale to je dvakrát, o půl dvanácté a o půl paté. Každý boží den! Je to Sodoma Gomora!
- 37 **Místní rozhlas:** ... že v sobotu budou svážen elektrospotřebiče a šrot.
- 38 **Spisovatel:** Tak a už toho mám dost, nemám na tebe čas. Koho to zajímá? Koho zajímá nějaký šrot? Jen nějakého úplného magora. – V sobotu pracuji, v neděli budu pracovat, v pondělí budu pracovat. Ať si to ti důchodci odvezou do sběrnáku sami a mohlo být o zprávu míň. Každá minuta je drahá, rozumíte tomu? Co je na tom k nepochopení?
- 39 **Místní rozhlas:** Městské Vrbasovo muzeum ve spolupráci s Mysliveckým spolkem zve širokou veřejnost na zvěřinový oběd,...
- 40 **Spisovatel:** *{Neudrží se a háže vším co má po ruce po reprobedně, kterou poničí.}* Zabiju tě, zničím to tu vše.
- 41 **Místní rozhlas:** ... který se uskuteční...
- 42 **Spisovatel:** *{Divoce, zběsile.}* Neuskuteční, zničit všechny, zničit všechno! *{Okamžik ticha. Ustrne a potichoune nakračuje k pracovnímu stolu. Šeptá.}* No! Že by?
- 43 **Místní rozhlas:** Nyní následuje patnáct reklamních sdělení.
- 44 **Spisovatel:** Tolik zpropadených lidí tady ani nežije, aby bylo tolik zpráv! *{Vezme židli či něco typu žebříku, vyběhne ven a rozfláká reprobednu. Odchází zpátky do bytu a mává šileně rukama.}*
- 45 **Místní rozhlas:** *{Rozbitá reprobedna škytá a jinak nepříjemně zvučí.}* Opakujeme hlášení městského rozhlasu.
- 46 **Spisovatel:** *{Stavy zoufalství.}* Ne! Ten rozhlas přežije vše! – Teď to celé ještě znovu! A večer znovu a znovu. Já svůj magnum opus takto nedopíši! To by mělo být trestné, to by

mělo být pod pokutou, za to by vás všechny měli zavřít! Já tu chci klid! Já vám za to klidně zaplatím, ale ať je tu alespoň chvíli klid!

- 47 **Místní rozhlas:** Vážení občané, náš pan technik mi právě oznámil, že došlo k poruše ve vysílání. Proto si dovoluujeme dnešní hlášení městského rozhlasu vedle odpoledního vysílání znovu zopakovat ještě v pozdně večerních hodinách, až se porucha opraví.
- 48 **Spisovatel:** Ne! Ne! Ne! – Někteří to stejně neuslyší, neb jsou hlušší, ale já to musím vyslechnout šestkrát! – Tohle mohli vymyslet jen ve Ždánicích, nikde jinde jsem tohle nežral! – Jako to rozprodávání pěších cest, kudy má pak člověk chodit? – Terasy a arkády bez laviček! – Vy nejste město, vy jste normální vesnice 19. století! – Patříte spíš až do středověku. Až do pravěku! – Přitom ta ženská má tak pěkný hlas.
- 49 **Místní rozhlas:** Děkujeme – za pochopení.
- 50 **Spisovatel:** Nemáš zač! – Zabitý čas, tohletok!
- 51 *{Vrací se k pracovnímu stolu.}*
- 52 **Místní rozhlas:** Konec hlášení městského rozhlasu.
- 53 **Spisovatel:** Vy mně taky můžete! I vícekrát!
- 54 *{Snaží se uklidnit. Je z něj troska.}* Kde jsem skončil? – Ano, ona by taky mohla ale úplně něco jiného, třeba, třeba ho zastřelit, ne, rozsekat sekyrou, ne, rozřezat motorovou pilou, ne, ano, ne, třeba by mohla zavolat, ano, zavolat mamince, že...
- 55 **Místní rozhlas:** *{Hlasitý rozhlas. Mužský varovný a ostrý hlas.}*
Zkouška sirén. Právě proběhne zkouška sirén. –
- 56 *{Nástřel dalších jazyků.}*
- 57 Skúška sirén! Je prvá streda v mesiaci. Skúška sirén!
- 58 Test of sirens! It's first Wednesday of the month. Test of sirens! –
- 59 Sirenentest! Es ist der erste Mittwoch im Monat. Sirenentest! –
- 60 Test des sirènes! C'est le premier mercredi du mois. Test des sirènes!

- 61 Sairen no tesuto! Maitsuki dai 1 suiyōbidesu. Sairen no tesuto!
 {サイレンのテスト! 毎月第1水曜日です。サイレンのテスト!}
- 62 Jǐngdí cèshì! Zhè shì měi gè yuè de dì yī gè xīngqīsān. Jǐngdí cèshì! {警笛測試! 這是每個月的第一個星期三。警笛測試!}
- 63 {Lze si vyhrát, upravit si či pokračovat v dalších jazycích.}
- 64 **Spisovatel:** {*Kolaps autora.*} Kdyby alespoň mluvili česky! Tohle se nedá vydržet, to je na provaz! Už tam není ani ta ženská, celé to tu jde do kytek! Já se na to všechno můžu akorát tak vysrat. – Podělaná vesnice, podělaná ulice, ať ten barák spadne! Měli by to tady celé zapálit.
- 65 {*Okamžik ticha. Ticho před bouří. Zbystří! Autor se s vypětím všech sil snaží soustředit, je nervózní, rozbíjí tužky. Křevčovitě píše do klávesnice. Nervózně se rozhlíží, jestli někde něco není vidět či slyšet. Kouše a trhá si oblečení, utírá si pot, dává si panáčka slivovice.*}
- 66 **Spisovatel:** Ona by měla, – ona má povinnost, – ona dokonce musí,...
- 67 {*Rozezvučí se všechny sirény. Autor skáče po pokoji zuřivostí, leze po stropě a stěnách, nadává, ale není ho (skoro) slyšet přes ten kravál. Rozfláká v záchvatu svůj pokoj.*}
- 68 **Spisovatel:** {*Nástřel repliky.*} Pro tohle všechno jsem se rozvedl a přišel o barák a bydlím tady v tom Nuzákově? Pro tohle? Rozkopu to tady všechno na maděru. – Převrátím to tady všechno vzhůru nohama. – Zapálím to tady, ano, zapálím... – Sakra, ono to hoří, co teď? Co mám dělat? Co teď? – Skočím, já vážně skočím,...
- 69 {*Vyskočí z okna jako kdyby pokoj zapálil. A asi jej i zapálil.*}

8. Škoda už jede

- 1 *{Věnováno a inspirováno mým lékařem in memoriam. – Doktor už neví, jak na obézního pacienta, zkouší to horem dolem. Pacient se hned tak nedá. Je to vzpomínka na obvodního lékaře, výborného praktika a příjemného chlapíka. Padesátník, obézní. Pacient je též obézní. Mohou si podat ruce ti dva.}*
- 2 **Škoda:** Další! – Nu, pojďte další! *{Popohání obézního pana Kropáče.}* Jen směle do toho! Času tu máme dost. Čekárna je sice úplně plná, však lidi počkají!
- 3 **Kropáč:** Dobrý den, pane doktore! – Já jak vstanu tak rychle ze židle, tak mi nohy hned nefungují.
- 4 **Škoda:** Á, pan Kropáč! Vidím, že se máte dobře.
- 5 **Kropáč:** Jak to myslíte? S dovolením se musím posadit, je to z té vaší čekárny až sem na židličku docela dálka. Kdyby to bylo jen ke dveřím, tak člověk neřekne půl slova, ale tu židličku máte vždy tak daleko od těch dveří.
- 6 **Škoda:** To je schválně, abyste se protáhl.
- 7 **Kropáč:** Tak to vám velmi pěkně děkuju.
- 8 **Škoda:** Neviděli jsme se sice jen pár týdnů, ale váha vám šla zase nahoru. Kouknu a vidím!
- 9 *{Srovnají si pívase.}*
- 10 **Kropáč:** Máte dočista pravdu.
- 11 **Škoda:** Minule jsem ho měl objemově mohutnějšího já, nyní ho máte mohutnějšího vy.
- 12 **Kropáč:** Kdepak, kdepak, to je tím svetrem. Ten je nový, od maminky. Plete sama. – Ráno jsem posnídal čočku, tak jsem se navíc trochu nafouknul. Zakulatil jsem se víc než běžně. Ale dokonalá koule ze mne ještě není! –
- 13 **Škoda:** A koukám, máte ho i většího.
- 14 **Kropáč:** *{Vítězoslavně.}* Vedu nad vámi! Jo! Konečně!
- 15 **Škoda:** *{Pro sebe.}* Pacient by neměl být v žádném ohledu lepší než jeho doktor. Natož v tak zásadních parametrech. S tím se musí něco udělat!

- 16 Docela rád bych vás poprosil, abyste si stoupl na váhu, ale máme tady jen tu do 150 kilogramů, tak to musíme odložit.
- 17 **Kropáč:** Ještě nikdy jsem neměl přes 130 kilogramů. Však to víte! *{Až nyní se dobelhal k židličce a usedá na ni.}*
- 18 **Škoda:** *{Sarkasticky.}* Samozřejmě! A já chodím pravidelně do kostela. – Ukažte, změříme vám krevní tlak.
- 19 **Kropáč:** Prosím, prosím. – Já už se doma neměřím, on ten levný přístroj ukazuje nesmyslně vysoké hodnoty, tak jej nepoužívám. Vždycky si počkám, až budu u vás. Vy mě změříte lépe.
- 20 **Škoda:** *{Vyvalí oči, zavrává.}* Já dostanu infarkt!
- 21 **Kropáč:** Jste v pořádku, pane doktore? Úplně jste zezelenal.
- 22 **Škoda:** Já? – Ano, já jsem v pořádku, ale já z vás dostanu infarkt. Vy jste musel právě doběhnout maratón!
- 23 **Kropáč:** Kdepak. Já už třetí hodinu sedím u vás v čekárně. A poctivě čekám. Jen si občas otřu zpotené čelo kapesníkem.
- 24 **Škoda:** Tak takhle to nepůjde, pane Kropáči. 192 na 105. To je síla! S technicky mrtvým jsem ještě nemluvil. Ale stále projevujete známky života.
- 25 **Kropáč:** Ale to jsou hezká čísla, pane doktore, skoro to odpovídá mé výšce a obvodu kolem pasu.
- 26 **Škoda:** To možná, ale to byste musel ta čísla prohodit. – Pravidelnou prohlídku máme za sebou?
- 27 **Kropáč:** Ano, minule jsme ji právě spáchali. Došel jsem se, doslova a do písmene, zeptat na ty výsledky.
- 28 **Škoda:** *{Prochází složku.}* Ano, takto to nepůjde. Vy už jste vlastně mrtvý, jen organismu to zatím nedošlo. Jako vy chcete skutečně umřít?
- 29 **Kropáč:** Já nevím.
- 30 **Škoda:** Ale já to vím: nechcete, jenže se chováte, jako kdyby vám to bylo jedno.
- 31 **Kropáč:** Já se snažím. Například dnes jsem došel k vám až od masny.
- 32 **Škoda:** A měl jste plnou tašku masa a domů již nenesete nic.

- 33 **Kropáč:** Jak jste to uhodl?
- 34 **Škoda:** To jsou léta praxe a odříkání. Ty tuky tady svítí červeně, ty vylítly do nekonečna. S tím budeme muset něco dělat. – Budeme muset dát dietku.
- 35 **Kropáč:** Já jsem si již dietu dávno nasadil. Přibral jsem z ní, tak jsem plánoval, někdy v dalekém budoucnu, že zkusím jinou.
- 36 **Škoda:** Ty cukry jsou hraniční, když vám dám tady ten svůj koláček, tak už máte cukrovku. To musíme začít řešit. Já vás pošlu do lázní! Tam budete jezdit na kole a budete pod dohledem.
- 37 **Kropáč:** Ne, to prosím ne, pane doktore, to já bych nedal. To by mě zabilo.
- 38 **Škoda:** Budete to mít jednou za život zadarmo, opravdu nechcete?
- 39 **Kropáč:** Já nevím tisíc a jednu věc, jsem jak nenapsaná Encyklopedie nevědění lidstva, ale tohle vím: přál bych si život bez lázní, kde musím šlapat. Já nerad šlapu. Ani chodník, ani zelí, ani na kole. – Jsem si opravdu jistý, pane doktore.
- 40 **Škoda:** Vy ale musíte cvičit, abyste zredukoval váhu!
- 41 **Kropáč:** Nemusím!
- 42 **Škoda:** To tedy musíte! A budete!
- 43 **Kropáč:** Mám ho většího, takže mám poslední slovo a vyhrál jsem. Hotovka, tutovka! K tomu mě nedonutíte!
- 44 **Škoda:** Já jsem váš doktor, a říkám, že budete!
- 45 **Kropáč:** Já jsem tu zákazník! Klidně od vás odejdu. Pokud mi to nohy dovolí. Zruším u vás členství! – *{Rezolutně. Nekompromisně.}* Šlapat nic nebudu! Nejsem žádná šlapka! Howgh! Domluvil jsem!
- 46 **Škoda:** *{Gesty ho uklidňuje, aby to s ním nešlehlo.}* Nu, dobrá, dobrá, jak myslíte. – *{Opatrně.}* Ale budu vás muset, drahý pane Kropáči, poslat na vyšetření jater, jestli tam není nějaký problém. A kontrolu očí, jak to vypadá s tlakem v nich.

- 47 **Kropáč:** Zní to méně nebezpečně než jízda na kole. To bych mohl, za jistých příznivých okolností, asi zvládnout.
- 48 **Škoda:** To se nebojte, to zvládnete, na vyšetření jater jen ležíte. A u prohlídky očí jen sedíte.
- 49 **Kropáč:** Ano, tak na to můžu jít. To mi maminka dovolí. – To by šlo, pane doktore. Dobře, pane doktore.
- 50 **Škoda:** Ale ten cholesterol, to je špatné, velmi špatné. On si dovolil vylítnout ze stupnice. Na to musíme okamžitě nasadit prášky, jinak se zítřka nemusíte dožít.
- 51 **Kropáč:** Já už nějaké prášky od vás mám.
- 52 **Škoda:** Tyhle budou jiné, zase trochu jiná barva, trochu jiný tvar. Něco mám tady, pro něco si zajdete do lékárny. Napíši vám předpis. *{Jde přes místnost pro léky. Jde se mu ztěžka.}*
- 53 **Kropáč:** Vám se jde nějak ztěžka, pane doktore.
- 54 **Škoda:** Přijel jsem z lázní, tak to na mně zanechalo následky.
- 55 **Kropáč:** Byl jste tam pracovně?
- 56 **Škoda:** Kéž by, byl jsem tam na neschopence.
- 57 **Kropáč:** *{Škodolibě.}* Jezdil jste na kole, jezdil?
- 58 **Škoda:** Nu, na dovolené jsem tam nebyl.
- 59 **Kropáč:** Vidíte, ještě že tomu jsem se vyhnul, takto zničeně bych dopadl! Přesně jako vy. Málem jste mě do toho namočil také. To bylo o fous! –
- 60 **Škoda:** *{Vrací se. Popisuje dávkování. Podává mu léky.}* Tady, tady to máte. Tyhle ráno před snídaní jedenkrát. Tyto polovinu po obědě a po večeři a uvidíme, jestli zaberou. Kdyžtak dávkování upravíme. – Ještě vám napíši prášky na ten váš tlak. *{Sype na něj tunu lístečků.}* Tyto, tyto, tyto a taky tyto. Dávkování už znáte, že?
- 61 **Kropáč:** Děkuji, ano, znám, orálně, jedenkrát denně před snídaní, hodně zapít.
- 62 **Škoda:** Budete muset začít sportovat.
- 63 **Kropáč:** Za mlada jsem běhával, tak klidně zase začnu.

- 64 **Škoda:** {*S hrůzou.*} To nesmíte, s vaší váhou byste si odrovnal šluchy a pak kolena. Neblázněte. Musíte něco jiného.
- 65 **Kropáč:** Natrénuji se na maratón!
- 66 **Škoda:** No!
- 67 **Kropáč:** Máte pravdu, tak spíš půlmaratón!
- 68 **Škoda:** No!
- 69 **Kropáč:** Deset kilometrů?
- 70 **Škoda:** No!
- 71 **Kropáč:** Pět?
- 72 **Škoda:** No!
- 73 **Kropáč:** Tak 1500 metrů! To musím dát! Dal jsem to na střední, dám to znovu i po letech.
- 74 **Škoda:** No!
- 75 **Kropáč:** Tak běhání tedy ne, přemluvil jste mě, pane doktore. – Já se tedy zeptám ženy na nějaký dobrý sport, ona je cvičitelka, má 50 kilogramů i s postelí. Ideálně by to chtělo nějaký sport bez pohybu, bridž, šachy či go, něco takového. Já se s ní domluvím, ona mi vždy dobře poradí. Tedy kromě toho hubnutí, to jí nějak nejde. Ale vůbec jí to nejde.
- 76 **Škoda:** Zeptejte se jí, to je dobrý nápad, a kdyby nastaly nějaké potíže, hned si volejte rychlou. To bude buď infarkt myokardu nebo mozková příhoda. Nebo obojí.
- 77 **Kropáč:** Vy mě děsíte, pane doktore.
- 78 **Škoda:** To vůbec, s vaší nadváhou buďte rád, že chodíte.
- 79 **Kropáč:** Vidíte, každé ráno jsem rád, že vylezu z postele. Já jsem si říkal, čím to, že se mi nechce. A když už se mi chce, že to hned samo z té postele nejde.
- 80 **Škoda:** Za čtyři týdny přijďte na kontrolu.
- 81 **Kropáč:** Přijdu, pane doktore.
- 82 **Škoda:** Ale ne za mnou, zkuste pana Pokličku či já nevím, kdo to tu po mně převezme.
- 83 **Kropáč:** Vy vyrážíte na dovolenou? Vy se máte!

- 84 **Škoda:** Ani ne, já už to mám za pár. Já dnes pojedu na barák s hodně velkou flaškou slivovice. Vezmu si tuto sekeru, pokácím v zahradě všechny stromy, ať s tím synové nemají už žádné starosti. Vezmu tady ty hůlky a rozflákám byt, aby měla žena důvod si koupit nový, a najít si nového muže, a vůbec, aby se mohla odstěhovat a už těch krámů nebylo na vyklízení po mně tolik.
- 85 **Kropáč:** To je mi líto, pane doktore, tak já přijdu už za dva týdny, abych vás ještě stihl.
- 86 **Škoda:** Pane Kropáči, a tak přijďte, třeba tu ještě budu. A kdybyste z toho lůžka nevstal, tak si zavolejte sanitku. A nebo zavolejte a někdo za vámi přijede. Jestli chcete, mohu vzít tu svou sekeru a ty své hole a mohu poklidit i tu vaši zahradu a váš barák, když už budu dneska v ráně.
- 87 **Kropáč:** To nebude třeba, pane doktore. Já nasadím dietku, malou, pak větší, nevím jakou, ale nějakou méně žravou. Začnu sportovat, já nevím co, třeba zkusím nějakou zbytečnou turistiku kolem baráku nebo kolem města a snad se zas chytanu.
- 88 **Škoda:** A tak zkuste, třeba budete mít víc štěstí než já. Já tu svou obezitu nějak zaspal. Pořád jsem byl v práci, dobře jsem jedl a pil, žádný sport a žádná dovolená. Asi se to na mně podepsalo.
- 89 **Kropáč:** Ani by vám to člověk neřekl, víc než 140 kilogramů nemáte!
- 90 **Škoda:** To je pravda, tak málo jsem už několik desetiletí neměl.
- 91 **Kropáč:** Na viděnou, pane doktore. A kdybych vás už nezastihl, tak tedy sbohem.
- 92 **Škoda:** Sbohem, pane Kropáči.
- 93 *{Pacient odejde. Doktor jí sladké a dává si panáčky slivovice.}*
- 94 Jo, milej zlatej, já už tady nebudu ani zítra. Ale nechťel jsem ti brát iluze, ať nemáš ze mne špatný den či, nedejbůh, špatné spaní. – *{Zapíjí sám sebe.}* Na zdraví, na vaše! Na mé to už nemá smysl. – Musím pít rychle, abych to stihl ještě vymocit a pohřebáci měli se mnou méně práce. Pan doktor Škoda

pojede na svou poslední jízdu rovnou do márnice. Ale na to je čas, to bude až zítra. –

95 *{Do diváků.}* Co můžete vypít dnes, neodkládejte na zítřek! To už tady nemusíte být!

96 *{Jeden panáček za druhým či loky z celé flašky.}*

Tak tedy: na zdraví a sbohem! – A ještě jednu: vše dobré na to vaše zdraví! – Na to vaše – zdraží! – Na to zdr-zdra-zdraží. – Na to... fffííí!

97 *{Odpadne, možná umřel o den dřív. Nebo jen odpadl a usnul. To u opilých osob nikdy nevíte.}*

9. Úklid

- 1 *{Odhlásování z kolejí na vysoké škole (ale asi i na jiných typech škol) přinášel zážitek pro posledního ubytovaného na ubytovací buňce: totální úklid, jinak nebyl z kolejí odhlášen či se mu to prodražilo. Milé paní uklízečky nastolily vojnu, budíž jim země lehká.}*
- 2 **Bažant:** *{Zdraví paní na vrátnici.}* Dobrý den!
- 3 *{Přijde na buňku.}* Konečně! – Konečně jsem zalomil poslední zkoušku. Kdybych já blbec se přes semestr nefákal, už to mohlo být dávno hotové. – Nevadí, hlavně, že už to je.
- 4 **Uklízečka:** Tady už by to mělo být prázdné. *{Vstoupí do buňky.}*
- 5 **Bažant:** Dobrý den.
- 6 **Uklízečka:** *{Zpraží ho.}* Co tu ještě děláš? Tady už to mělo být dávno uklizené. My to za vás uklízet nebudeme.
- 7 **Bažant:** Já? Já jsem tu zůstal asi sám.
- 8 **Uklízečka:** To je mi jedno, že jsi tu sám, že ti všichni zdrhli a nepomůžou ti, to je tvůj problém.
- 9 **Bažant:** Co mám jako dělat? Já jsem právě dodělal zkoušku a budu se z kolejí teprve odhlášovat.
- 10 **Uklízečka:** Zkoušky si můžeš dělat, i když tu už nebydlíš. Copak jsi nečetl Zkušební a zkouškový řád?
- 11 **Bažant:** Nečetl. – Já bydlím daleko, to by nešlo, musel jsem tu zůstat a učit se.
- 12 **Uklízečka:** To říká každý! – Takže, co tu zbylo? Tvůj pokoj, ten svinčík musí dneska zmizet.
- 13 **Bažant:** To jsou mé věci a studijní pomůcky.
- 14 **Uklízečka:** Koupelna, kuchyň, chodba, balkón. To musí být do dvou hodin vyklizené, umyté a voňavé. Rozumíme si?
- 15 **Bažant:** Ano.
- 16 **Uklízečka:** A nezapomeň na hajzl!
- 17 **Bažant:** Píši si.
- 18 **Uklízečka:** Tak na co čekáš?

- 19 **Bažant:** Proč to mám dělat já? Vždyť tu bydlelo dalších 7 lidí.
- 20 **Uklízečka:** Protože jsi tu poslední a byl jsi nejpomalejší. Proto!
- 21 **Bažant:** Nepomůže mi někdo?
- 22 **Uklízečka:** A jako kdo? Vidíš tu snad někoho? Kolem poledne tě přijdu zkontrolovat, teď jdu na oběd, tak se do toho pusť. Šup, šup! *{Odejde.}*
- 23 **Bažant:** No potěš!
- 24 *{Pomalou a aby se neušpinil začne vyklízet pokoj, uklízet odpadky, zametat.}*
- 25 Tak, já mám za sebou všechny zkoušky a teď jako tohle? A kolik mám termínů? A kdo je tu garant přes úklid?
- 26 *{Postupně vynáší pytle odpadků.}*
- 27 *{Vidí záchod.}* Och, bože! V tom je snad nablito, to tu včera nebylo. Děkuji vám velice, drazí spolubydlící! Ti z toho musí být vysmátí. – Jak se mi to mohlo stát, tohletok? Proč já jsem na tu vysokou chodil? Já chci domů!
- 28 **Uklízečka:** Tak jak to vypadá? No mladej, tys tu ještě nic neudělal.
- 29 **Bažant:** Ale!
- 30 **Uklízečka:** Žádný ale! Tady ta podlaha se bude blýskat, nebude tu žádný prach, a když přijde na záchod nějaká kočka, tak se nebude bát si tam ulevit. – Rozumíme si? Do takového svinčíku bys chtěl pozvat svou slečnu? – Kartáčem projedeš všechny rohy, vyšplícháš to tady tímto.
- 31 **Bažant:** Tak dobře!
- 32 **Uklízečka:** Tady ta plíseň, to musí zmizet! Pošplícháš to tady tím.
- 33 **Bažant:** Ano, samozřejmě.
- 34 **Uklízečka:** A nemysli si, že ta okna budeme umývat za tebe. Víš, jak se to dělá?
- 35 **Bažant:** Teoreticky.

- 36 **Uklízečka:** Tohle modré a tohle. Našplíchat a šudlat. Pak to sjeđeš tímto. Jasné? – Alespoň jednou za rok bude skrz ta okna vidět ven!
- 37 **Bažant:** Ono je ven vidět.
- 38 **Uklízečka:** Neodmlouvej, nejsem tvoje macecha! – A jestli tu někde najdu malůvky či samolepky, tak si mě nepřej. To bude hotové, kdybys tu měl do půlnoci zůstat. Zítřa tady z toho bude hotel pro turisty či tu bude nějaká nóbl konference pro papaláše, prostě, dnes to bude hotové!
- 39 **Bažant:** Provedu!
- 40 **Uklízečka:** Vzhůru do toho, vysokoškolačku!
- 41 *{Zrychlí tempo. Tuny odpadu, umývá vše, zamalovává malůvky ze zdí, přelepjuje díry, šmouhy a takové. Má různé prostředky, různé nářadí, různé rukavice. Střídá je.}*
- 42 **Bažant:** Mami, za co mě trestají? – Mikro u Dobeše jsem dal napoprvé, makro u Mikesky napodruhé, ale tohleto snad nedám. Tohle je horší než statistika u Klímka! Já nechci tohle dělat! Já chci mít prázdniny.
- 43 **Uklízečka:** *{Opět tam vpadne.}* Jak to vypadá? Dá se z podlahy jíst? Z toaletní mísy pít? Jsou ty postele vyprášené, aby si tam mohl lehnout pes pana děkana?
- 44 No, mladej, a co to zrcadlo v koupelně? Jestli je ten hajzl ucpanej, tak rukavice a protáhnout rukou. – Snad si nemyslíš, že to budu dělat já? Já jsem tady za to jen zodpovědná, tak dělej. A ten prach z žárovek a lustrů zmizí taky! – Máš štěstí, že za tebe odmrazili alespoň tu lednici, to bys tu mohl čekat taky dobrý týden! No vidíš, jaké máš hodné spolužáky, nenechali tě v tom!
- 45 *{Uklízečka odejde. Maximální rychlost, některé čistící akce opakuje podruhé, potřetí. Leští, vše se blýská.}*
- 46 **Bažant:** Já to dokážu! – Já touto životní zkouškou projdu! – Nejsem žádná nula!
- 47 *{Hotovo.}*

- 48 No, teď si může přijít, baba otravná. No, kde je, když už to mám hotové? – Třeba mezitím chcípla. – Jdu za ní. – Nebo nejdu? – Jdu!
- 49 Myslím, že už to mám.
- 50 **Uklízečka:** Já vím, že to máš. Kartičku!
- 51 **Bažant:** Tady je.
- 52 **Uklízečka:** Upaluj, jsi z kolejí odhlášen. Na viděnou za rok, pokud tě ze školy nevyhodí.
- 53 **Bažant:** *{Kontroluje si kartičku. Nechápe, že se na to znovu nepřišla podívat.}* Vy tu buňku vidět nechcete?
- 54 **Uklízečka:** Copak jsem blbá? Sjela jsem tě jak hovado, ta buňka je dokonalá, vidět ji nemusím.
- 55 **Bažant:** *{V šoku odchází.}* Na shledanou!
- 56 Tak takhle těžkou zkoušku jsem ještě neměl. Ani ta zkouška na studijním oddělení nebyla tak těžká. – Tak takové to asi bylo na vojně... Babizna otravná! Ani hezká nebyla! – Ale její zkoušku jsem zalomil! A je mi úplně jedno, s jakou známkou to bylo.
- 57 *{Prochází kolem vrátnice a loučí se.}* Alespoň ta paní vrátná je normální. Je to jediná osoba, která je tu na mě hodná!
- 58 *{Obhlíží koleje a odchází.}* Co mě tady asi ještě čeká? – *{Tiché autorovo pozvání na divadelní hru Student.}*

10. Záchrana

- 1 *{Věnováno všem těm magorům od elektra, šrotu a jiného odpadu. – Příběhne Honzík, popadá dech, takový puberták. Zastaví nejbližší, bohužel jedinou osobu široko daleko: procházející babičku.}*
- 2 **Honza:** Po... Po...
- 3 **Babka:** Je vám něco, mladíku? – Vypadáte, že jste doběhl maratón.
- 4 **Honza:** Pomoc! Pomozte!
- 5 **Babka:** Uklidněte se. Tady máte vodu. Tvrdé rohlíky vám nabízet nebudu, ty mám pro rybičky.
- 6 **Honza:** Ba... Babičko, pomoc! Stav nouze!
- 7 **Babka:** To je snadné, pohotovost je ve Vyškově. Naskočím na svůj džíp a hodím vás tam. Měl jste si však zavolat rychlou, je to větší švanda.
- 8 **Honza:** Ne, ne, je to horší!
- 9 **Babka:** Chirurgie je v nemocnici. Odsud je nejbliž kyjovská.
- 10 **Honza:** Ne, vy mi nerozumíte, já potřebuji jinou pomoc.
- 11 **Babka:** Tak to ze sebe už vysyp, vůbec ti nerozumím.
- 12 **Honza:** Kamarád se zasekl v kontejneru.
- 13 **Babka:** Ve žlutém na plasty?
- 14 **Honza:** Ne!
- 15 **Babka:** V modrém na papíry?
- 16 **Honza:** To vůbec!
- 17 **Babka:** Tak to musí být bílá či zelená na sklo? Šedá či hnědá na gastro? Nebo, nedejbůh, černá na odpad směsný či olej?
- 18 **Honza:** Kdepak, to my nesbíráme. – Kamarád Pája se zasekl v elektrokontejneru.
- 19 **Babka:** Á, červeňáčci! – V tom na Padělkách?
- 20 **Honza:** Nikoliv.

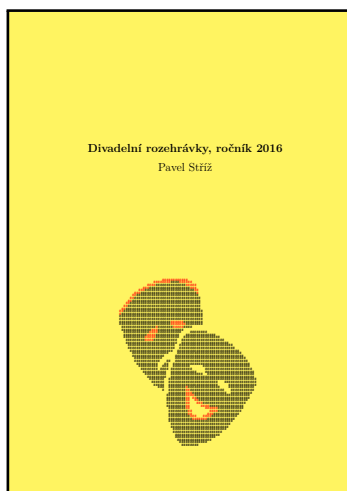
- 21 **Babka:** Tak to je ten kontyš na Městečku! – Ten je nový, vylepšený, na tom si vylámaly zuby a nehty jiné vetešnické kapacity.
- 22 **Honza:** Ano, v tom.
- 23 **Babka:** Tak si zavolej hasiče, nebo policajty, nebo záchranáře.
- 24 **Honza:** To v žádném případě. Pája na dně objevil počítačový zdroj, ten starý, ještě do počítače od firmy IBM, to je vzácnost. *{Vtip z IT prostředí, jak firma existuje a prosperuje.}* To vy neznáte, to je firma, která už neexistuje. Zkrachovala. – Ten zdroj, to je poklad, to Pája radši umře, než že by to tam nechal. – On se tam zašprajcl, nemůže se dostat ven, ale ani dovnitř, to by se mu určitě líbilo se tam zabydlet. – Jak by přijel někdo z těch státních institucí, tak to je konečná. To nejde, zdroj by si nechali pro sebe, zkonfiskovali by jej.
- 25 **Babka:** To si pamatují z dob komunismu.
- 26 **Honza:** A to je co? To nic, o to tu teď nejde. – To by už nebyl boj proti popelářům, ale normální válka se ztrátami a vším kolem toho. To by jim nikdo nikdy neodpustil. Oni by ten zdroj totiž zničili.
- 27 **Babka:** No jasně, do kyseliny s tím, to zmizí jak papír v ohni.
- 28 **Honza:** Babo, nepřejte si mě! Vykládat tu o efektivní likvidaci elektra, když je kamarád na hranici života a smrti. A kdyby viděli ten klenot, Páju by tam asi nechali, zapoměli by na něj.
- 29 **Babka:** Tak tam kamaráda nech, však on ho najde někdo jiný.
- 30 **Honza:** Že bychom jako Páju postrádali? Nó! – *{Zamýšlí se.}*
- 31 **Babka:** Budeš mít o starost míň. A kamarád ti to odpustí.
- 32 **Honza:** *{Vzpamatuje se.}* Ne, to nejde! Vy tomu nerozumíte! – On cítí elektro na kilometry daleko. On je jediný svého druhu. Byli známí takoví vetešníci v minulosti, ale teď je jediný. Poslední svého druhu. –
- 33 Ale co víc. On pozná funkčnost spotřebiče jen po dotyku. Pochopte! To neumí nikdo. U rotoru a statoru motorů to asi jde, jak tělo generuje voltíky a nějak ten odpor změří, ale jak pozná například délku uhlíků u komutátoru? To nejde určit

ani podle váhy, když jsou třeba zablácené, ani jinak. Bez rozdělání to nejde určit. On to vždycky poznal, jako kdyby tam to elektro dával on, aby nám udělal, v dnešní době nedostatku šrotu, radost z nálezů. Na to on není dost velký blázen, aby tohle dělal. Jednoduše to uměl. –

- 34 Ale on umí mnohem víc. On je schopen detekovat policajty. Vidí, co jiní nevidí. Jako kdyby jeho mozek byl přijímač a tělo anténa. Na to nestačí talent, to musí být člověk génius. Na to musí být i fyziognomie! On je to unikát.
- 35 **Babka:** A teď je ten génius zašprclý v plechu.
- 36 **Honza:** Byla to na něj past, to je jasné. My o něj přijít nesmíme! Víte, co by se stalo, kdyby padl? Byl by to kolaps jihomoravských elektrovetešníků!
- 37 **Babka:** To bychom neměli dopustit.
- 38 **Honza:** A víte, co by se stalo, kdyby padl ten zdroj?
- 39 **Babka:** Lepší životní prostředí?
- 40 **Honza:** Oh, kdepak. Byl by to kolaps Matičky přírody.
- 41 **Babka:** Takže, mladíku, asi takhle. – Příhod popelnici ke kontejneru. – Tady máš vodu a hadičku z měřáku krevního tlaku. Prostrč hadičku kolem krku a dej mu napít, ať ti nezkolabuje. – Už pár lidí v kontejnerech umřelo, hlavně v Praze a Brně. Ať tu nemáme první případ i ve Ždánicích. – Tady máš mé mazání na kolena. Tady máš mou hůlku s tenkou rukojetí. S tou silnější rukojetí se nedá nic vylovit. – Teď to důležité. Musíš ho promazat. Hůlkou začni páčit válec a druhou ho vytahovat. Než ho vytáhneš úplně, drž válec a předej mu druhou rukou tu hůlku pod ramenem a můžete si ten zdroj vylovit a zbytek už zvládnete, jste hoši šikovní, ne? Proč by vás stará babka měla učit, jak lovit elektro, že jo?
- 42 **Honza:** *{Perplex.}* Ano, ne, asi ano.
- 43 **Babka:** Můj nebožtík Toník na to chodil všelijak. S udicí a háčkem jak rybáři, s magnety na provázku jak fyzici, s hůlkou jak důchodci, ale i jen rukou, jak to dělávají malé děti. – Záleželo na tom, co bylo k mání. Co my jsme se s Toníkem nalovili. To byla má nejlepší léta, věříš?

- 44 **Honza:** Věřím a děkuji velice, babičko!
- 45 **Babka:** Až kamaráda dostaneš ven, zavolejte mi na číslo 888 321 654 987, mám doma půl tuny praček, ty Toník nestihl už zpracovat a udělat z nich všechny ty brusky – *{Oba se zasní.}*
- 46 **Honza:** a elektrokola –
- 47 **Babka:** a leštičky –
- 48 **Honza:** a sekačky –
- 49 **Honza:** a soustruhy –
- 50 **Babka:** a generátory.
- 51 **Honza:** Vy jste Anděl! – Ne, vy jste víc! – Vy jste Bohyně veteše!
{Nebo: Bůh veteše! Pokud je bůh bezpohlavní a jediný.}
- 52 **Babka:** Sama se s nimi už netahám. Když byl Toník na světě, tak jsme je nosili sami, ale takto to už nedám. Tak mi tam jen tak leží, ale protože se s nimi nesmí co?
- 53 **Honza:** Co?
- 54 **Babka:** Vzpomeň si na vetešnický slib.
- 55 **Honza:** Aha, pračky se nesmí vyhazovat. – Nikdy a nikde! – Tak přísaháme!
- 56 **Babka:** Správně, tak to přesně říkával můj nebožtík Toníček. Země mu budiž lehká. – Je ti vše jasné?
- 57 **Honza:** Je!
- 58 **Babka:** Tak se odpájkuj, už se tu víc neletuj a upaluj.
- 59 **Honza:** Jedu, letím, plachtím... Pájo, vydrž! Budeš zachráněn! – Ale hlavně, ten zdroj bude zachráněn!
- 60 **Babka:** Však oni se to lovení elektra naučí! Co by se nenaučili, jsou ještě mladí, mají času dost! Nebojím se o ně! Jsou to mí hrdinové: stateční a chrabří zachránci elektra!
- 61 *{Dá signál: směrem vpřed. Babka si nasadí sluchátka, pustí si přes mobil hudbu a odjede na elektroskútru pryč. Nad hlavou ji následují drony a letadla, ve vodě dálkově ovládané lodě a na zemi dálkově ovládaná vozítka, tanky ap.}*

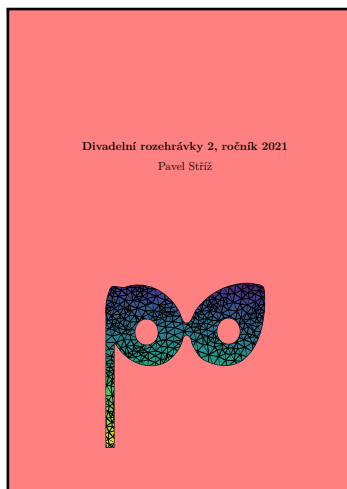
Vydáno

Obsah 3

Obsah

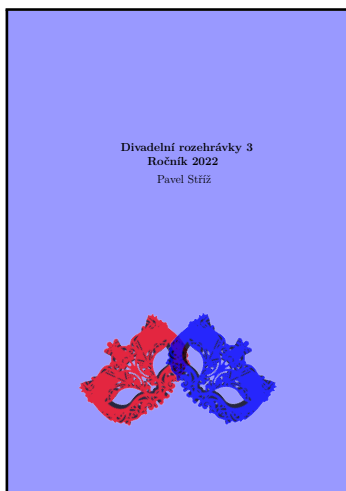
0. Předmluva autora	4
1. Bývalá	5
2. Doktor	9
3. Lásť	12
4. Láp	15
5. Sociální	18
6. Techaň	23
7. Volej	27
8. Zázrak	30

Obsah 3

Obsah

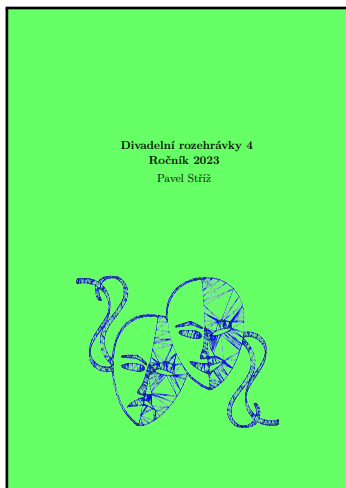
0. Předmluva autora	4
1. Doktor a jeho pacient	5
2. Dvakrát za F versus filozofující fyzik	8
3. Hlodač pokladů	13
4. Kostýš	19
5. Místa odvedle	22
6. Pus a jeho shala	27
7. Sběrač	30
8. Sběraček	34
9. Sousedka	38
10. Světlyně	43

Obsah 3

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Coža domů	5
2. Coža na tabulovky	9
3. Divák maminice	13
4. Dvě děti	20
5. Mamení	24
6. Nemocný komplex	28
7. Oběd	33
8. Podujím	37
9. Psychiatrie	44
10. Starba divadla	48
11. Stracni	51
12. VvG+CC	56

Obsah 3

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Hajpl	5
2. Herecká hra	11
3. Hodný stroja spořítá	16
4. Ladík	23
5. Mihaška	30
6. Pohovor	34
7. Rozhlas	39
8. Škola už jede	44
9. Úklid	51
10. Záchran	55

Velký obsah

Název, počet stran, od strany, po stranu, knížečka.

1. Bývalá	4 s. (05-08), kniha 1
2. Cesta domů	4 s. (05-08), kniha 3
3. Cesta na talentovky	4 s. (09-12), kniha 3
4. Dárek mamince	7 s. (13-19), kniha 3
5. Doktor a jeho pacient	3 s. (05-07), kniha 2
6. Doktor	3 s. (09-11), kniha 1
7. Dvakrát za F versus filozofující fyzik	5 s. (08-12), kniha 2
8. Dvě duše	4 s. (20-23), kniha 3
9. Hajzl	6 s. (05-10), kniha 4
10. Herecká hra	5 s. (11-15), kniha 4
11. Hledač pokladů	6 s. (13-18), kniha 2
12. Hodný strejda spočítá	7 s. (16-22), kniha 4
13. Kněz	3 s. (12-14), kniha 1
14. Kontyš	3 s. (19-21), kniha 2
15. Ladík	7 s. (23-29), kniha 4
16. Lup	3 s. (15-17), kniha 1
17. Miluška	4 s. (30-33), kniha 4
18. Mravenci	4 s. (24-27), kniha 3
19. Múza odvedle	5 s. (22-26), kniha 2
20. Nemocný kompík	5 s. (28-32), kniha 3
21. Oběd	4 s. (33-36), kniha 3
22. Pes a jeho sluha	3 s. (27-29), kniha 2
23. Podnájem	7 s. (37-43), kniha 3
24. Pohovor	5 s. (34-38), kniha 4
25. Psychiatrie	4 s. (44-47), kniha 3
26. Rozhlas	5 s. (39-43), kniha 4
27. Sběrač	4 s. (30-33), kniha 2
28. Sběrnák	4 s. (34-37), kniha 2
29. Setkání	5 s. (18-22), kniha 1
30. Sousedka	5 s. (38-42), kniha 2

31. Stavba divadla	3 s. (48-50), kniha 3
32. Straceni	5 s. (51-55), kniha 3
33. Svůdkyně	4 s. (43-46), kniha 2
34. Škoda už jede	7 s. (44-50), kniha 4
35. Technik	4 s. (23-26), kniha 1
36. Úklid	4 s. (51-54), kniha 4
37. Večer	3 s. (27-29), kniha 1
38. VvG+CC	4 s. (56-59), kniha 3
39. Záchrana	4 s. (55-58), kniha 4
40. Zázrak	5 s. (30-34), kniha 1

Tiráž

Název	Divadelní rozehrávky 4
Podnázev	Ročník 2023
Autor a sazba	Pavel Stríž
Vydalo	Nakladatelství Martin Stríž
Web nakladatele	http://www.striz.cz/
Kontakt na nakladatele	martin@striz.cz
Vydání	První
Datum a místo vydání	27. září 2021, Bučovice
GPS místa vydání	49°8'56" s.š., 17°0'7" v.d.
T _E Xová distribuce	T _E XLive 2021
Sazba	T _E X, formát LuaHB _T E _X v1.13.2
Písmo	Latin Modern
Operační systém	Xubuntu 20.04
Pracovní stroj	Lenovo ThinkPad T400
Nálada	Za mne dobrá, jak u vás?
Počet stran	64
Kontakt na autora	pavel@striz.cz
Podpora autora	Fio banka, 126108017 / 2010
Nezávislé pročení	Hana Hůlková, Moravský Písek Martin Stríž, Bučovice Radek Vicherek, Zlín